

Bērni māca pieaugušajiem, ka puķudobes izbradāt nedrīkst.

Zibakcija
Estrādes
parkā.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Cena
0,68 eiro

Nr. 39
(11 421)

Pirmdiena, 2019. gada 1. aprīlis

→ 3. lpp.

Ko vēsta pareģojums

Pavisam nesen un pavisam nejauši fabrikas Vulkāns drupās netālu no lielajiem skursteņiem atrasts papīra rullis ar pareģojumu.

Tajā teikts, ka *Vulkāns* pēdējo reizi izvirdīs 2019. gadā, tas notiks tā, ka lava tecēs pa Jelgavas ielu līdz pat Paegles ielai uz vienu un Graudu ielai uz otru pusi. Lavas būs tik daudz, ka pa šīm un vēl vairākām apkārtnes ielām divus gadus nevarēs ne ar zirga pajūgu braukt, ne kājām iet. Speciālisti atzīst, ka pareģojums tīši vai netīši norāda uz lielo Jelgavas ielas rekonstrukcijas projektu, kas šogad sāksies. Tagad esot saprotams, kādēļ šis remonts kavējas kopš 2012. gada – vēl nebija pienācis pareģojumā noteiktais laiks.

Muzeja darbinieki pagaidām nav noteikuši, kurš pareģis un kad to izteicis. Tas varētu būt starp Nostradama un Finka laiku. Pašvaldība lēš, ka vajadzētu aizliegt turpināt būvgružu novākšanu *Vulkāna* teritorijā, kamēr nav pārbaudīts, vai neatradīsies vēl kādas norādes, piemēram, par gaidāmo teritoriālo reformu un tās sekām vai vismaz par to, pie kuriem darbiem Kuldīgā ķerties klāt vispirms.

Justīne Smilga, Antras Grīnbergas foto

Visu mīlētajam un cienītajam aktierim, literātam un Latvijas patriotam **Ēvaldam Valteram rīt 125. dzimšanas diena.**

Atmiņās dalās kuldīdznieces.

→ 4.-5. lpp.

Ikdienā gan darbā, gan mājās notiek dažādi smieklīgi atgadījumi.

Stāsta juristi, frizieri, policisti u.c.

→ 6.-7. lpp.

Trešdien, 3. aprīlī:

- Kā jūtas neredzīgi cilvēki.
- Konkurss *Mans mājdzīvnieks* noslēdzies.
- Ceļi un grausti Vārmē.
- Labākais trejaču metējs.

917714071975024 14

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Būt žurnālistei: kā tas ir?

Anna Bivbāne,
e-pasts:
annabivbane@
gmail.com
tālr. 29582603

Vidusskolas gados sapņoju, ka būšu žurnāliste. Toreiz likās, ka darbs ir atbildīgs, precīzs un pienākumu pilns. Tagad sapnis piepildījies, un varu teikt, ka svarīgo īpašību sarakstu papildina tādas kā godīgums, taisnīgums un zinātkāre. Būtieski ir nepārtraukti mācīties, jo nezināšana neatbrīvo no vajadzības zināt.

Nesen Rudbāržos apmeklēju stilista Andra Ruskuļa lekciju par sievietēm un viņu skaistumu. Iepazīstoties Andris pateica, ka es savā profesijā neizskatos nemaz tik slikti... No šādas frāzes apmulsu, tāpēc jautāju, ko lektors ar to

„Bieži vien stereotipi padara mūs aklus – redzam tikai standartus, pēc kuriem katrai sabiedrības grupai vajadzētu dzīvot.”

domājis. Saņēmu atbildi, ka žurnālisti bieži vien dzīvo tik lielā skrējienā, mēģinot paspēt no viena notikuma uz otru, ka pavisam aizmirst padomāt par savu izskatu. Dažreiz pat neceņšoties pievērst uzmanību ne apģērbam, ne matu sakārtojumam, ne aksesuāriem, jo atrodas tādā lomā, ka nav vajadzības nonākt kameras otrajā pusē, tāpēc pūliņi par izskatu izpaliekot.

Saruna lika aizdomāties, vai tā tiešām ir izplatīta ikdiena vai to var novērot atsevišķos gadījumos. Jā, žurnālista ikdiena

ir tāda, ka no rīta nereti nevar saprast, ko vilkt mugurā: vispirms jādomājas uz domes sēdi vai pieņemšanu, bet vakarpusē jābūt kūti un jāfotografē lopīni.

Žurnālisti ir tādi paši cilvēki kā pārējie. Bet viņu amata uzdevums ir godprātīgi vākt informāciju, apstrādāt to un publicēt, sabiedrību informējot apzinīgi un atbildīgi. Diemžēl valda stereotipi ne tikai par profesijām, bet arī par darba pienākumiem un to veicējiem. Pēdējā laikā aizvien biežāk par žurnālistiem dzirdu sakām, ka viņu vienīgais uzdevums ir meklēt, rakt un celt gaismā sliktās lietas, jo tikai tā varot nopelnīt sabiedrības atzinību. Tiek pārmesta steiga un paviršība.

Kā jebkurā profesijā, arī žurnālistikā strādā atbildīgāki, profesionālāki un diemžēl arī paviršāki cilvēki. Turklāt mūsdienā pasaulē katrai profesijai klāt nāk tādi pienākumi, kas uzliek lielāku slogu un atbildību. Tagad jāprot reaģēt ātri un pārlēgties no vienas tēmas uz otru, lai spētu iedziļināties konkrētā notikumā. Bet stereotipi bieži vien dzīves gaitā tiek nostiprināti.

Izņēmumi ir tādi gadījumi, kad cilvēki paši izdzīvo tādas situācijas, kas šos stereotipus apgāž, piemēram, sievietes sāk darbu kādā t.s. vīriešu profesijā. Bieži vien dažādi iesakņojusies pieņēmumi mūs padara aklus – redzam tikai prasības un standartus, pēc kuriem katrai sabiedrības grupai vajadzētu dzīvot. Tos grūti lauž, bet iespējas jāmeklē, un grūtību priekšā nedrīkst padoties.

LASĪTĀJI NEIZPRATNĒ

Eiropas Parlaments apstiprinājis vienreiz lietojamo plastmasas priekšmetu tirdzniecības aizliegumu. Līdz ar to no veikalu plauktiem līdz 2021. gadam pazudīs vienreiz lietojamie plastmasas šķīvji, dakšas, naži, karotes, irbuliņi, salmiņi, vates un balonu kociņi, kā arī putu polistirola dzērienu glāzītes. Šim lietām nebūtu jāparādās arī sabiedriskās ēdināšanas un publisko pasākumu vietās.

VAI, JŪSUPRĀT, VIEGLI BŪS ĪSTENOT ŠO AIZLIEGUMU?

Patīkams pārsteigums

1. Jānis Ulme, Latvijas Vides izglītības fonda vadītājs: – Viduslaiku domāšanai atbilstošā pašreizējā atkritumu apsaimniekošanas sistēma arī Latvijā radījusi ļoti lielu plastmasas īpatsvaru. Tāpēc prieks par šādu lēmumu. Problēma jārisina no saknes, nevis jācinās ar sekām. Grūti pateikt, kā veikties ar aizlieguma ieviešanu. Tāpēc

fonds arī turpmāk izglītos, lai cilvēki saprastu būtību, lai aizliegumu neuzvertu kā represīvu, bet ar sapratni. Informēsim par alternatīvām. Neesmu izlasījis gala tekstu par pārejas periodu šai direktīvai, gaidīju, ka termiņš būs 2025. gads. Jo ātrāk, jo labāk, tāpēc esmu patīkami pārsteigts par šo lēmumu. Ja pirms dažiem gadiem bija grūti

atbildēt, ko darīt ražotājiem, kas plastmasu izmanto kā neaizstājamu, tagad var teikt, ka ir pieejami alternatīvi materiāli gan traukiem, gan nažiem, dakšīņām un citiem priekšmetiem. Un tie pēc būtības nav dārgāki. Plastmasu ir lētāk saražot, bet cenā vēl nav iekļautas dārgās izmaksas, kas rodas pēc tam, kad priekšmets kļūst par atkritumu.

Jāmaksā vairāk

2. Larisa Ostrovska, SIA *Saules ieleja 3* īpašniece: – Piekritu, ka plastmasas kalni ir ļoti lieli un tā turpināties nevar. Taču ieradumus nav viegli laužt. Klājam galdus izbraukumos – kur nav iespējama trauku mazgāšana, izmantojam vienreiz lietojamus. Nezinu, kā īstenosies fasējamo produktu

tirdzniecība veikalos un ēdienu pasniegšana āra pasākumos, ja aizliegti plastmasas vienreiz lietojamie trauki. Dakšīņas, nažus un karotes var aizvietot ar koka izstrādājumiem. Grūtāk ir ar iesaiņojumu. Būs jādomā, kā vairāk izmantot papīra, koka izstrādājumus. Jau tagad tiek piedāvāti dažādi ekoloģiskie

iesaiņojumi un arī vienreiz lietojamie galda priekšmeti, bet tie maksā divreiz dārgāk nekā plastmasa. Līdz ar to pircējam nāksies maksāt vairāk. Par iepakojumu, piemēram, plastmasas kastītēm, jau tagad ir jāmaksā, tāpēc daudzi taupības nolūkos nāk uz veikalu ar saviem traukiem. Tas nav aizliegts.

Zinātnieki izdomās

3. Gunta Stepanova, SIA *Ceplīni* īpašniece: – Daļēji jau esmu pārtraukusi šādu plastmasas trauku izmantošanu, jo ražotāji piedāvā ļoti labas alternatīvas – papīra, bambusa traukus. Protams, tie ir dārgāki, taču jāapzinās, ka tie nav dabai kaitīgi un sadalās. Bez šīs alternatīvas zeme drīz apaus ar plastmasu. Domāju, ka tirgotājiem un ēdinātājiem šis lēmums

dzīvi neietekmēs. Lielāka problēma ir plastmasas maisiņi veikalos. Var lietot papīru, bet tad rodas jautājums: vai ar papīru iespējams visu šobrīd nodrošināt. Ļoti lēni šī domāšana ienāk mūsu sabiedrībā, īpaši perifērijā. Lielveikalos gan notiek straujākas pārmaiņas, tur pircējam lielāka izvēle. Ja reiz zinātnieki radījuši plastmasu, tad, ņemot vērā vides vajadzības, viņi prātīs

atrast veidu, kā šādus plastmasas priekšmetus pārvērst par ilgtermiņa materiāliem. Uzskatu, ka var nelietot plastmasas traukus, jo ir pieejami ekoloģiskie. Nezinu par termotraukiem siltajiem ēdieniem, kurus izsniedz līdzņemšanai. Būs sarežģīti, ja aizliegums attieksies arī uz tiem, jo ļoti daudzi nāk uz ēdnīcām pēc ēdiena līdzņemšanai.

Daina Tafelberga

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai esat kādreiz izjokots?

Inita Vējkāja, mājsaimniece: – Skolas laikā esmu izjokota. Tas bija kādā otrajā vai trešajā klasē. Skolotāja teica, ka lido stārkis, bet nelidoja, jo tajos laikos 1. aprīlī laukā vēl bija sniegs. Man patīk 1. aprīlis, vismaz cilvēki vairāk pasmaida.

Geņa Gūtelce, sociālā apņēmētāja: – Protams, ka esmu izjokota. Pagājušajā gadā darbā sargs sacīja, ka man bikses vaļā. Skolā skolotājas izjokojam. Citas neko, bet citas – dusmīgas. Atceros, ka akmeni apkrāsojām ar krītu, bet skolotājai laikam tajā dienā nebija labs garastāvoklis. Vajag jokot, pašai arī patīk to darīt. Turklāt manai mātai 1. aprīlī ir dzimšanas diena.

Kristīne Liepa, pārdevēja: – Jā, noteikti esmu izjokota skolas laikā. Arī pašai patīk izjokot, bet konkrētu piemēru nevaru pateikt. Mazi joki ir bieži, ne tikai 1. aprīlī. Šāda diena ir vajadzīga. Domāju, ka latvieši humoru saprot.

Kristiāns Valts Vīndedzis, students: – Noteikti, ka esmu izjokots, bet uzreiz neatceros, kā. Bieži uzķeros draugu jokiem. Arī pats izjokoju draugus. Man patīk joku diena, jo visu dienu staigāju smaidīgs.

Emīls Bārs, skolnieks: – Mani ir mēģinājuši izjokot, bet neuzķeros. Atceros, ka draugs zvanīja un teica, ka salauzis roku, bet, protams, ka nebija. Es zināju, ka ir 1. aprīlis, un gaidīju, ka kāds mēģinās mani izjokot. Šāda diena ir smieklīga, bet pašam izjokot nepatīk.

Nora Bērtulsona, māmiņa: – Esmu bieži izjokota, jo viegli noticu, tāpēc kādu konkrētu neatceros. Esmu izjokojusi vīru, pasakot, ka gaidu bērniņu. Viņš neizrādīja patieso reakciju, bet vienkārši smaidīja. Protams, ātri atklāju, ka tā nav taisnība. Man šķiet, ka latviešiem ar humoru ir ļoti labi, īpaši ar melno.

Lāsma Reimane, Antras Grīnbergas foto

FOTOKOMENTĀRS

Fotodarbņica *Pārmaiņu izjūta*. „Jūtu, ka visas bildes pārmainīsies par desām!” priedājis suns. **Lailas Liepiņas teksts un foto**

Lai nekāpj puķudobēs

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas piecus un sešus gadus veco bērnu grupiņa kopā ar skolotāju Undīni Rautiņu sasprauz zīmes ar aicinājumu nekāpt puķudobēs.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas piecus un sešus gadus veco bērnu grupiņa kopā ar skolotāju Undīni Rautiņu un auklīti Svetlanu Kozlovsku pagājušo piektdien rīkoja zibakciju – Estrādes parka bērnu laukumā grupu *Bumbierītis* un *Ābolītis* bērni puķudobēs sasprauda zīmes ar aicinājumu tajās nekāpt.

U.Rautiņa: „Mēs uz šo lauku-
miņu nākam katru dienu. Vienmēr
bērniem aizrādām, ka puķudo-

bēs kāpt nedrīkst. Viņi to saprot.
Esam ievērojuši, ka citu skolu
un bērnudārzu bērni to neievēro,
līdz ar to mūsējie vairs nesaprot,
kā tad ir pareizi. Tāpēc tapa ideja
izlikt aizrādījuma zīmītes, lai citi
aizdomātos. Šķiet, ka tikai trīs
soļi jāapiet, bet tāpat daudzi kāpj
pāri apstādījumiem. Bērni paši tās
gatavoja, kopīgi domājām tekstu,
tās laminējām un sitām klāt pie
mietiņiem. Esam saskaņojuši ar
Kuldīgas novada pašvaldību, ka

nedēļu tās šeit atradīsies.”

Grupiņas bērni Gints Ķemlers
un Andželīna Leimane saka, ka,
nākot uz rotaļu laukumu, bija re-
dzējuši, ka meitenes un puikas kāpj
puķudobēs. „Mēs šodien saliekam
zīmes, lai citi nestaigātu pa dobēm.
Arī pašiem ir sanācis iekāpt, bet
nedrīkst, jo tur aug puķes. Ja staigās
pa dobēm, tad tulpes būs nomīnātas
un neaugs,” saka Gints.

**Lāsmas Reimanes
teksts un foto**

TIESĀ

Piespriesto cietumsodu pārsūdzēs, vainu neatzīst

Kurzemes rajona tiesā Kuldīgā
Gudenieku pagasta iedzīvotāja
Emīlija Kolna pārsūdzēsot pie-
spriesto trīs gadu cietumsodu
nosacīti lietā par pagājušā gada
vasarā izraisītu ceļu satiksmes
negadījumu Kuldīgā, Piltenes
ielā.

Apsūdzība celta par to, ka
E.Kolna ar automašīnu *Volkswagen
Golf* uz gājēju pārejas uz-
braukusi astoņdesmitga-
dīgai sievietei, kura guva
smagus miesas bojājumus – divus galvaskausa
paura un galvas pamatnes
lūzumus un asinsizplūdu-
smadzenēs. E.Kolna
atteikusies no advokāta
aizstāvības un tiesā sevi
par vainīgu neatzina.

Cietusī tiesā teica, ka
mēnesi pēc negadījuma
viņai bijis gultas režīms.

Kāda negadījuma aculieciniece
liecināja, ka ar savu auto bijusi
apstājusies pie gājēju pārejas un
redzējusi, kā uz E.Kolnas auto
pārsega uztriekti cilvēki un nesti
uz priekšu. Vīrietis, kurš gājis kopā
ar cietušo, sacīja, ka pēc negaidītā
trīciena abi ar cietušo panesti uz
priekšu, gulējuši zemē kādus septi-
ņus metrus no gājēju pārejas.

Savukārt E.Kolna gan tiesā,
gan telefonsarunā *Kurzemniekam*
skaidro, ka tikai nedaudz ar spoguļi
aizķērusi abus gājējus un nekas liels
tur nevarējis būt. Viss esot
pārspīlēts. Tiesā sacītais,
ka viņa no notikuma viet-
tas bēgusi, esot meli. Viņa
esot izkāpusi no auto un
piedāvājusi palīdzību, bet

**Notiesātā: „Es
esmu pilnīgi
nevainīga.
Tiesā jau
pateicu
paldies par
neslavas
celšanu, bet
es to izturēšu.
Pārsūdzēšu!”**

vīrietis, kurš bijis kopā
ar cietušo, bijis tik dus-
mīgs, ka aizraidījis viņu
ar visu piedāvāto naudu.
E.Kolna esot sapratusi,
ka jābrauc uz policiju, bet
mašīnas bākā esot bijis
ļoti maz degvielas, tādēļ
vispirms aizbraukusi pēc
tās. Degvielas uzpildes
stacijā pie viņas pienācis
vīrietis, kurš sekojis viņai
ar lepnu mašīnu, un sacī-
jis, ka tā nevarēs. E.Kolna

esot atbildējusi, ka pati saprot, ka
jābrauc uz policiju un to arī grasās
darīt, bet bez degvielas to nevar.
Negadījuma dienā viņa ilgi gaidīju-
si policijas iecirknī, līdz inspektors
viņai pateicis, ka abi cietušie no Ne-
atliekamās medicīniskās palīdzības
punkta palaisti mājās un esot veseli.
Apsūdzība iesniegta aptuveni divus
mēnešus pēc notikuma, un tas

E.Kolnai šķietot aizdomīgi.

Pēc tiesas E.Kolnas automašīnai
sekojusi policijas mašīna, lūgusi
apstāties un uzrādīt dokumentus.

E.Kolna to uzskata par
vajāšanu. „Kāpu mašī-
nā, kas bija nolikta tur,
kur kādreiz bija kafejnīca
Vāverīte. Braucu prom,
policists man svīpēdams

brauc pakaļ. Vajag pieturēt. Ko
tu tur līkumos pieturēsi! Braucu
augšā uz Rātslaukumu un pieturu.
Prasa, lai uzrādu dokumentus. Viņš
labi zina, ka man tiesības paturētas
iekšā. Vajā! Policija mani vajā pa
Kuldīgu jau pāris mēnešus. Un tik
raksta protokolus. Esmu pilnīgi
nevainīga. Tiesā jau pateicu pal-
dies par neslavas celšanu, bet es to
izturēšu. Šoreiz neņemu advokātu,
jo man vairāk nebija, ko teikt, kā
tos piecus teikumus, kā viss noti-
ka. Tagad man ir advokāts, esmu
papasījusi pilnu spriedumu un to
pārsūdzēšu,” saka E.Kolna.

Cietusī *Kurzemniekam* sacīja, ka
notikumus pagājušajā vasarā atstājis
nopietnu ietekmi uz viņas veselību.
Izteikt savu viedokli par negadī-
jumu, tiesas sēdi un spriedumu
viņa nevēlas. Gribot šo notikumu
aizmirst.

Jolanta Hercenberga

Jaunas tirdzniecības vietas

Kuldīgā atvērts jauns pārtikas veikals *Saldo*. Lielākais
vietējais gaļas pārstrādes uzņēmums *Forever*s nomainījis
telpas un tagad atrodas Pilsētas laukumā 7, bet *Supernetto*
Piltenes ielā pārtapis par *Rimi Mini*.

Gaļas pārstrādes
uzņēmuma *Forever*s
Kurzemes reģionālā
administratore
Endija Lineja
rāda uzņēmuma
Doktordesu „Extra”,
kas atzīta par vienu
no gardākajiem
produktiem dažādu
ražotāju aklajā
degustācijā. Arī pircēji
to esot iecienījuši.

Baznīcas ielā 13 atvērts uzņēmējam Gatim Rozenfeldam
piederošais pārtikas veikals *Saldo*. Tajā līdzīgi kā pārējos
astoņos SIA *Pārša* veikalos var iegādāties gan pārtikas, gan
primārās nepieciešamības saimniecības preces.

*Forever*s veikals uz Pilsētas laukumu pārcēlies no Dzintaru
ielas. Uzņēmuma Kurzemes reģionālā administratore Endija
Lineja stāsta, ka Kuldīgā veikals ir divus gadus. Iepriekšējā
vietā strādājušas divas pārdevējas, bet jaunajā – četras.
„Veikals modernizēts saskaņā ar pērn uzņēmumā ieviesto
konceptu, līdzās gaļas izstrādājumiem tirgojam arī maizi,
pienu, mērcītes, salātus un citus ikdienas malītei nepiecie-
šamus produktus.” Latvijā *Forever*s ir vairāk nekā 22 gadus,
tirdzniecības tīklā šobrīd ir 88 veikali. Ik dienas tiek saražotas
un iepakotas vairāk nekā 55 tonnas gaļas produkcijas.

Mazumtirgotāja *Rimi Latvia* valdes priekšsēdētājs Valdis
Turlais iepriekš presē bija sacījis, ka pamazām atteiksies no
Supernetto zīmolu veikaliem, aizstājot tos ar *Rimi Mini*. Nu
šī uzņēmuma jaunā koncepcija ieviesta arī Kuldīgā.

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

MEDIĶI INFORMĒ

Jāmetina aizsargbrillēs

Stāsta Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes
reģionālā centra statistiķe **Dārta Girgensonē**.

No 22. līdz 29. martam Kuldīgas, Alsungas un Skrundas
novadā mediķi devušies 73 izsaukumos. Uz slimnīcu aizvesti
36 pacienti, no tiem trīs bērni. Alkohola reibumā bijuši seši
vīrieši. Kuldīgā vīrietis dzērumā guvis krimināltraumu.

13 gadus veca meitene treniņa laikā kritusi un izmežģījusi
elkoņu locītavas. 86 gadus veca kundze krītot satusi un iz-
mežģījusi gūžu, nogādāta slimnīcā. Savukārt 80 gadus veca
kundze kritusi un uz slimnīcu aizvesta ar smadzeņu satrici-
nājumu. 30 gadus vecs vīrietis metinājis bez aizsargbrillēm.
Viņš cietis no karstuma un spilgtās gaismas, aizvests uz
ārstniecības iestādi.

IZ DZĪVES

Policija nesnauž

Stāsta Valsts policijas pārstāve **Madara Šeršņova**.

Kādu vīrieti izsauca uz policijas iecirkni, lai viņš sniegtu
liecību par viņam zināmiem faktiem. Gaidot izmeklētāju,
viņš netālu no policijas ēkas izlēma uzsmēķēt. Likumsargi,
ejot garām, konstatēja, ka vīrietis smēķē nelegālās cigaretes.
Tika uzsākta administratīvā lietvedība. Pie viņa un arī mājās
atrada vēl cigaretes. Vīrieti sauca pie administratīvās atbil-
dības un viņam piemēroja soda naudu. Vīrietis, visticamāk,
nedomāja, ka viņa vizīte policijā varētu beigties ar sodu, bet
policisti ir modri!

1. aprīlis ir arī Ceļu policijas svētki! Paldies ikvienam ceļu
policistam par atbildīgo darbu un izturību! Darbs negadījuma
vietā nav viegls, ne visi varētu izturēt nepatīkamus skatus un
tuvinieku emocijas. Paldies Kuldīgas ceļu policistiem par
profesionalitāti un atdevi, pildot dienesta pienākumus!

Nevis pret mašīnu, bet attieksmi

Kuldīgas novada deputāti domes sēdē 28. martā lēma par Pelču speciālās internātpamatskolas-attīstības centra līdz 2023. gadam nomā ņemtās vieglās automašīnas līguma legalizēšanu.

To, ka skola slēgusi nomas līgumu pieciem gadiem, nesaskaņojot to ar pašvaldību, jau pagājušajā mēnesī atgādināja deputāte Kristīna Ansons. Opozīcija norādīja, ka skolas direktore Ināra Oļena līdzīgi rīkojusies ar automašīnas nomu, kad bija arī pašvaldības izveidotā Pieaugušo izglītības centra (PIC) vadītāja.

NEINFORMĒ PAŠVALDĪBU

Finanšu komitejā juriste Inese Ozola pastāstīja, ka 2018. gada 12. februārī Pelču speciālā internātpamatskola-attīstības centrs izsludinājis iepirkumu par pasažieru automašīnas nomu operatīvajā līzīngā. Iepirkumā bijis viens pretendents – SIA *Amserv Krasts*. Rezultātā skola noslēgusi līgumu ar SIA *SEB līzings* par automašīnas *Opel Insignia* nomu līdz 2023. gada 15. martam. Skola ar līgumu ir uzņēmies ilgtermiņa saistības, kas kvalificējas kā pašvaldības uzņemtās saistības, tāpēc pirms iepirkuma skolai bija jālūdz novada domes atļauja. Nav arī domes lēmuma par līzingu līdz pieciem gadiem. Skolas iepirkumu komisija negūsi paskaidrojumu, kurā norāda, ka pārķepumu nerēd. No pašvaldības speciālistu rīcībā esošās informācijas secināms, ka nomas saistības pret *SEB līzings* ir iespējams lauzt, pirms termiņa samaksājot visu atlikušo automašīnas vērtību – 25 712 eiro, vēl arī būtu jāmaksā komisijas maksa par līzīngā pirmstermiņa atmaksu – 1,5% no izrakstītās nomas maksas jeb 385 eiro – un komisijas maksa par procentu likmes maiņu. Līdz ar to skolai vai pašvaldībai, laužot līgumu, zaudējumi būtu lielāki nekā to turpinot. Domes priekšsēde Inga Bērziņa rosināja domei šo iepirkumu legalizēt.

VED BĒRNUMS UN DARBINIEKUS

Uz finanšu komitejas sēdi uzaicinātā I.Oļena pastāstīja, ka mašīna skolai ar 200 audzēkņiem un 150 darbiniekiem ir ļoti vajadzīga. Skolas autoparkā šobrīd ir trīs transporta līdzekļi – vieglā mašīna, 49 vietu un astoņu vietu autobuss. „Vajadzību ir ļoti daudz. Piemēram, ja bērns ir slims, nav iespējams vecākiem piezvanīt, lai brauc pakal. Būtu necilvēciski, ja slims bērns ar pašam vajadzībām tiktu iesēdināts satiksmes autobusā. Mums ir arī sešos dažādos uzņēmumos darba vidē balstītas mācības, automašīna

tiek izmantota, lai audzēkņus aizvestu. Bērni aktīvi piedalās dažādās sporta sacensībās un ar māksliniecisko pašdarbību saistītos pasākumos visā Latvijā, skolotāji brauc uz kursiem.” daļu vajadzību uzskaita I.Oļena, atzīstot, ka skolai būtu vajadzīga vismaz vēl viena mašīna.

KĀ NAUDA TIEK TĒRĒTA?

Deputāte Sīgita Vaivade iebilda, ka jautājums jau nav par mašīnu, bet par attieksmi pret deputātiem, par to, kāpēc netika informēta dome. I.Oļenas rīcības iemeslus vēlējās dzirdēt arī citi deputāti. Skolas direktore atbildēja, ka rakstiski jau visu esot paskaidrojusi, bet varot arī mutiski. Viņaspriekš, skola, kas ir valsts apgādībā, novada pašvaldības naudu netērē. „Mums ir atļauts iepirkumus organizēt pašiem. No 2010. gada ir veikti 68 iepirkumi par dažādām precēm. Par diviem bija pretendentu pretenzijas, bet iepirkumu uzraudzības birojs atzina, ka arī šajos gadījumos skolai ir taisnība. Vienīgais, kas netika ievērots, ka šis iepirkums bija ilgākā periodā par vienu saimniecisko gadu. Ja ir ilgtermiņa saistības, tad to nedrīkstējām darīt bez domes lēmuma,” uzsvera I.Oļena.

Domes priekšsēdes vietnieks Viktors Gotfridsons I.Oļenas rīcību nosauca par kļauju ģirgāšanās par deputātiem: „Neapstrīdu, ka skolai to mašīnu vajag. Bet īsu brīdi pirms šī iepirkuma bija analogisks pasākums ar PIC automašīnu. Arī tad Ināra Oļena uzskatīja, ka tā nav pašvaldības nauda, bet tā, ko PIC nopelnījis. Vai tiešām ir tik grūti paprasīt domei saskaņojumu? Ko tas maksātu? Mēs taču visi akceptētu, ka skolai vajag mašīnu.”

I.Oļena iebilda, ka šīs lietas nav salīdzināmas – vienā ir runa par nopelnītās naudas tērēšanu, otrā – par valsts budžetu. Deputāts Aleksandrs Lange iebilda, ka pašvaldība ir ieguldījusi arī skolas izmantošanās ēkas – Pelču pils – remontā lielus līdzekļus. Brigita Freija norādīja, ka gan valsts, gan pašvaldības nauda ir visu kopīgā. Arī V.Gotfridsons uzsvera, ka atšķirības nav: „Tā, ko nopelnīja PIC, bija domes nauda, šeit – valsts budžets. Kāda atšķirība!” Deputāti rezumēja, ka mašīna ir vajadzīga, atteikšanās no tās radīs liekus izdevumus, bet nevienam neapmierina veids, kādā tā iegūta.

Inguna Spuleniece

Saulgriežu vasaras vidusskola – Nīkrācē

Tradīcijām bagātā jauniešu nometne *Saulgriežu vasaras vidusskola (SVV)* jau vairākus nekā 25 gadus ceļo pa Latviju, un šogad izvēlēta Nīkrāces pamatskola Skrundas novadā. Nometne notiks no 7. līdz 27. jūlijam, un tā jau tagad aicina pieteikties jauniešus no 13 līdz 17 gadiem.

Pēc vairāku nekā desmit Kurzemes ciemu un to skolu apskates par SVV šīgada mājām izvēlēta Nīkrāces pamatskola. Nometnes direktore Ilze Kreišmane stāsta: „Ienākot telpās, uzreiz jutām, ka šī būtu ļoti piemērota vieta. Izprieicināja mājīgums, skaistie kokgriezumi un mēbeles, ko pašrocīgi darinājis amatu mācības skolotājs. Ceram, ka izdosies sadarboties un nedaudz no šīm iemaņām nodot arī vasaras vidusskolas audzēkņiem. Turklāt plānojam šogad mācībās aktualizēt vides jautājumus, tādēļ

priecē tas, ka Nīkrāces pamatskola darbojas ekoskolu programmā.” Nometnē varēs uzķāpt pie skolas ierīkotajā alpinisma sienā. Jau sāktas sarunas ar instruktoriem, lai piedāvātu SVV jauniešiem apgūt šo prasmi.

SVV ir latviskuma un radošuma nometne, veidota pēc ASV Garezera vasaras vidusskolas principiem. 30–40 jauniešu trīs nedēļas pavadā aktīvi un aizraujoši, iegūstot jaunas zinības vēsturē, politikā, komunikācijā utt., kā arī apgūstot praktiskas iemaņas, piemēram, māla apstrādi, rotaslietu veidošanu un apģērba apdrukā. Taču svarīgākais ieguvums ir jauni draugi. Katru gadu SVV tiek rīkota citā Latvijas vietā, lai atklātu un iepazītu mūsu zemes dažādību, skaistumu un tās cilvēkus. Vairāk: www.svv.lv, www.facebook.com/saulgriezi.

Daiga Bitiniece

„Nemelo sev, un tu nemelosi citiem”

Tā teicis un tā arī dzīvojis aktieris, literāts, Latvijas patriots un vienkārši gaišs cilvēks ĒVALDS VALTERS. Rīt ir viņa 125. dzimšanas diena.

2. aprīlī no 12.00 līdz 13.00 Rātslaukumā visi aicināti iedzert pusdienas tēju pie Ēvalda Valtera viņa 125. dzimšanas dienā.
Līdzī jāņem mīļākā tējas krūze. Ja kāds vēlas nodzīvot līdz 100 gadiem, jāapsēžas blakus mūsu novadniekam, leģendārajam aktierim, lai kopā iedzertu tēju.

Kuldīdznieki noteikti atceras, ka pirms 25 gadiem Valterīts tika sumināts savā 100. jubilejā. Rīgā svinības notika 2. aprīlī, bet uz savu mīļo Kuldīgu viņš atbrauca 14. maijā, kur novadnieks tika silti sagaidīts. Svinību scenārija autore bija toreizējā Kuldīgas rajona izpilddarbinieka kultūras vadītāja Dace Reinkopa. Viņai daudz palīdzēja nodaļas inspektore Līga Brence.

Sapnis par Ventas rumbu

Kurzemnieks tajā dienā ar Ē.Valteru kopā bija jau no septiņiem rītā, kad simtgadnieks, kurš jau bija atzīts par vecāko spēlētāju aktieri pasaulē, atkal pretendēja uz iekļūšanu Ginesa rekordur grāmatā – šoreiz kā vecākais cilvēks, kurš lidojis gaisa balonā. Viņš piepildīja sapni redzēt savu Kurzemi no augšas. Pēc tam atgriezies savos *Ostos* Ventmalā viņš ar sievu, aktrisi Veru Gribaču un dēlu Raita ģimeni sagaidīja kultūras darbiniekus, kuri simtgadnieku 30. gadu automobilī *Mercedes Benz* veda cauri Kuldīgai, piestājot Sv. Katrīnas baznīcā, kurā viņš kristīts. Lielajā pasākumā kultū-

ras namā Ē.Valters atzinās mīlestībā Kuldīgai, īpaši Ventas rumbai, pie kuras māte viņu pirmo reizi aizvedusi trīs gadu vecumā. „Šis brīnums manī palika uz visu mūžu. Esmu bijis arī pie Niagāras, bet manā uzstverē tas ir pārāk reāls. Bet rumba – tas ir brīnums. Viņa nedārd, viņa skan. Tā skaņa, kas nāk no pašas dievības. Biju plānojis mājiņu uzcelt tādā vietā, no kuras rumbu var redzēt. Tas neizdevās. Būtu ar mieru kaut skabūzītī dzīvot, lai viņu dzirdētu. Kuldīga man ir sapnis, kas pārvēršas īstenībā,” tā teica viedais vīrs.

Simtajā dzimšanas dienā Ēvalds Valters pa Kuldīgu tika vizināts 30. gadu automašīnā.

Viņš vienkārši bija

Kuldīgas amatierteātra režisore Dace Priede atminas, ka 99. jubilejā Valters pa Kuldīgu vests pajūgā, bet zirga mugurā sēdējis Dace un tālāka kultūras nama direktore Baiba Leināte. „Kā cilvēku es viņu maz pazinu – gadu starpība tomēr liela. Atceros viņu kā ļoti omulīgu, erudītu, jauku. Pēdējā dzimšanas dienā viņš bija ļoti saguris, bet ļāvās jubilejas rīkotājiem. Šķīta,

ka viņš domā: „Ja jau jums tas dara prieku, tad rīkojiet. Dariet, ko gribat, bet man to nevajag!” Atceros arī to, kā pirms izrādēm stāvēju aizskatuvē. Uz tādu korifeju varēju skatīties tikai ieplestu muti. Redzēju viņu izrādē *Mūžības skartie*. Valteram nevajadzēja neko tēlot, viņš vienkārši bija. Un arī kino lomās viņš ir fantastisks,” atzīst D.Priede.

„Visvairāk mani dzīvē sajūsmīna mana Latvija. Tur es ņemu savu iedvesmu, savu prieku. Citur nekur es nebūšu laimīgs.”
(Ēvalds Valters)

Sveicēju pūlis Liepājas ielā Ēvalda Valtera 90. jubilejā.

Valsis ar Valterīti

„Katrū reizi, kad eju caur Rātslaukumu, saku: „Čau, Valterīti!” Un tur viņš sēž, liekot pasmaidīt,” atzīst L.Brence.

Jautāta, vai labi pazina Ē.Valteru, viņa atzīstas: „Mēs esam valsi dejojūši Alsungas kultūras namā. Tikai neprasiet, kas tas bija par pasākumu. Tas bija laiks, kad pie mums brauca novadnieki – Oļģerts Šalkonis ar Elzu Radziņu, Zigfrīds Kalniņš, Valterīts ar savu Veriņu. Ap Ēvalda dzimšanas dienu vienmēr kaut kas bija. Vienmēr viņu suminājām arī Rīgā. Vairākas

dzimšanas dienas tika svinētas Smiļģa muzejā, lielā simtgades ballē bija Latviešu biedrības namā Rīgā. Bet Kuldīgā caur pilsētu viņš brauca ar mašīnu. Daudzās iepriekšējās dzimšanas dienās tika vests pajūgā.”

L.Brence Ē.Valteru sauc par atvērtu, kolosālu un tolaik viņa gadiem ļoti zīperīgu cilvēku: „Kad ļautājām, kā viņš spēj saglabāt mundrumu, Valterīts atbildēja: „Jādzīvotu pareizi. Nebija tā, ka viņš no kaut kā atteicās – ēda visu, ko piedāvāja, bet pa kripatai. Arī

konjaciņa glāzīte garšoja. Viņš nekad nebija īgns. Mēs ar Daci braucām uz Rīgu runāt par viņa jubileju. Veriņa bija apgrauzdējusī riekstus, mūs gaidot, bija drusku par daudz tos ieēdusi. Ļoti centās neizrādīt, ka kļūst slikti, piedāvāja mums kafiju, bet mēs tomēr prasījām, kas noticis. Ēvalds atbildēja: „Neuztraucieties. Vecs cilvēks.” Bet Veriņa bija par viņu 30 gadus jaunāka. Viņš gribēja no manas mamma pirt austu segu. Toreiz teica, ka zemes krāsas viņam ir tuvas.”

ĒVALDS VALTERS
• Dzimis 1894. gada 2. aprīlī Planīcas pagasta Eglēniekos mežsarga Miķeļa Šēnberga un Annas Valteres ģimenē. Kad Ēvaldam bijuši tikai trīs gadi, strādājot pie būvdarbiem, tēvam uzkritis balķis un viņš nomiris. Ģimene pārcēlusies uz Kuldīgu.
• Pēc pamatskolas strādājis sērkočiņu fabrikā *Vulkāns*.
• 1912. gadā pārcēlies uz Rīgu. Tur viņš iestājies kursus *Язукоеб (Valodnieks)*, kur apguvis vācu, angļu un franču valodu. Dienā strādājis fabrikā.
• Sākoties Pirmajam pasaules karam, iestājies latviešu strēlniekos, 5. Zemgales pulkā.
• Aktiera karjeru viņš uzsācis 1917. gadā, kad Pirmā pasaules kara frontē tika izveidota strēlnieku pašdarbības teātra trupa. 1920. gadā Maskavā iestājies teātra studijā *Творчество (Dairrade)*, bet 1923. gadā kā aktieris darbojies Maskavas latviešu teātrī *Skatuve*.
• 1923. gadā atgriezies Latvijā, uzsācis darbu Liepājas teātrī, kur strādājis līdz 1928. gadam. Parālēli lasījis lekcijas aktiermākslā Tautas Akadēmijā.
• No 1929. līdz 1930. gadam darbojies kā aktieris Daugavpils teātrī. 1932. gadā kopā ar citiem aktieriem izveidojis bez darba palikušo profesionālo aktieru trupu *Tautas teātris*. Pēc teātra slēgšanas 1934. gadā atgriezies Liepājas teātrī. 1940. gadā iecelts par Jelgavas tautas teātra direktoru. No 1941. gada strādājis Dailes teātrī, palikdams tam uzticīgs līdz savai pēdējai lomai.
• Filmējies daudzās Rīgas kinostudijas filmās. Ilgu laiku bijis vecākais spēlētājs aktieris pasaulē.
• Kuldīgas goda pilsonis, saņēmis *Tautas aktiera* goda nosaukumu.
• No franču valodas pārtulkojis Lafontēna fabulas un Žana Batista Moljēra sarakstītās komēdijas. 1990. gadā Zviedrijā ar pseidonīmu Ints Baltarājs publicējis dzejoļu krājumu *Rusidāde*.
• Mūžībā aizgājis 1994. gada 26. septembrī 100 gadu vecumā. Atdusas Brāļu kapos blakus citiem Latviešu strēlniekiem.

Bērnības pasaku balss

Pirms trim gadiem jaunais aktieris Kārlis Tols (attēlā) iejutās Ēvalda Valtera lomā, atklājot pieminēkli Rātslaukumā. „Dziedāju strēlnieku dziesmas un stāstīju šādus tādus piģorus no viņa jaunības dienām. Lai gan dzīvē neesam tikušies, viņa vārds man izsaka daudz. Esmu saglabājis dažas plates, kurās viņš ierunājies pasakas. Manuprāt, viņš ir viens no ģeniālākajiem aktieriem ne tikai skatuves mākslā, bet arī balss dēļ. Pieļauju, ka jaunā paaudze par viņu pārāk daudz nezina, vienīgi no filmām. Domāju, ka viņš ir cilvēks, kuru zināt vajadzētu visiem,” uzsver Kārlis.

SMEJIES VESELS! Veselā miesā – vesels gars

Smieklīgi atgadījumi un kuriozi jau notiek ik pa laikam, bet tos atcerēties un celt gaismā piedienas tieši smieklu dienā.

Kurzemnieks uz klausīja dažādus atmiņu stāstus par notikumiem, pārpratumiem frizētavā, policijā, tipogrāfijā, teātrī, kolhozu laikos un arī ģimenēs.

Atceras kolhoza Čiņa (Jaunmuižā) bijušais priekšsēdis **Arnolds Ivāns**.

Ar mucu tik braukā uz riņķi

„Ar kultivatoru zemē vajadzēja iestrādāt mēslojumu. To uz lauka ar mucu uz riteņiem veda klāt. Darba laikā divi strādnieki bija sadzērušies. Viens kultivēja laukus, otrs sēdēja traktorā ar mucu. Tas, kas strādāja ar kultivatoru, bija kļuvis tāds *švakāks*, tāpēc abi strādnieki uz laiku apmainījās ar darba pienākumiem. Tas, kas kultivēja lauku, iesēdās otrā traktorā pagulēt. Pēc kāda laika kāds bija pateicis, ka viņi ir apdzērušies, un nu speciālisti brauca pārbaudīt. Tas, kurš gulēja, uzreiz piecēlies. Domājis, ka sēž traktorā ar kultivatoru, un sācis pa lauku braukt uz riņķi. No miega iztrūcināts, nav uzreiz aptvēris, ka, nevis kultivē lauku, bet lieki ar mucu pa to braukā!”

Pats sevi nosauc par muļķi

„Bija galvenais inženieris, kurš parasti visās sanāksmēs snauda. Vienu reizi ražošanas sanāksmē zootehniķis teica, ka ievesti kartupeļi un ar tiem kaut kas jādara. Bija speciāls agregāts, kas mazgāja un smalcināja kartupeļus, bet pavasarī tas bija saplisis un aizvests uz darbnīcu. Līdz rudenim nebija atvests atpakaļ, tāpēc sāka noskaidrot, kas par lietu. Darbnīcas vadītājs teica, ka ekspluatācijas mehāniķis esot iesvedis mašīnā un aizvedis nodot lūžņos. Direktors uzbruka ekspluatācijas mehāniķim, bet tas atbildēja, ka galvenais inženieris stāvējis blakus un teicis, lai sveizot prom. Kolīdz pieminēja galveno inženieri, tas pasomods no snaudiena un sacīja, ka nav jāklaušās, ko visi muļķi saka. Nabags nesaprata, ka runā tak' par viņu!”

Vīrs un Zeltīte pārbiedē

Bieži vien juristei Vinetai Ķīnei kuriozi gadījušies pārpratumu dēļ – dažkārt pat kā melnais humors. Tāds ir stāsts par papagaiļi. Ģimenē vispirms bijis viens putniņš – zilā krāsā. Tad nopirkusi otru – dzeltenu. Puikas nokristījuši to par princesi Zeltīti, bet pēc tam vairs tādā vārdā nav saukuši, teikuši vienkārši: zila un dzeltena papagaiļi. Vinetai Krimuldā dzīvoja krustmāte Zeltīte, un visi viņu tā arī sauca.

Reiz Vineta ar rajona padomes kolektīvu braukusi vairāku dienu komandējumā. Zvanījusi vīram uz mājām un prasījusi, kas notiek. „Viņš atbild, ka nekā īpaša nav, viss par vecam, vienīgi Zeltīte nomirusi. Nezinu, kāpēc nemiņēja, ka papagaiļi. Man dzīvota tikai krustmāte. Šausmās prasu: „Kā tad tā? Bija tak' sveika un vesela!” Vīrs atbild, ka laikam esot pakārusies. Jautāju, kāpēc. „Elementāri,” vīrs mierīgi noteica, „izbāzusi galvu caur restēm un palaidusi kājas.”

„Ak, šausmas!” Es tik par krustmāti domāju. Vai cietumā aiz restēm tikusi un nav varējusi to izturēt, tāpēc kārusies nost? Kolēģe, redzot manu bāloloģīmi, j a u meklē validolu vai *balderjānus*. Ne-daudz atpotos un prasu, kad tad būs bēres. Esot jau bijušas. Nu man tā lieta pavisam dīvainā šķiet. „Kāpēc tāda steiga, es tikai trīs dienas no mājām prom.” Vīrs atteic: „Ko tur gaidīt! Tu būtu autobusu riņķī griezusi? Paņē-mām un zem ceriņiem aprakām.”

Tad man tā lēnām, lēnām pie-n-leca, ka runa ir par papagaiļi. Krustmāte Zeltīte vēl pēc tam dau-dz uz gadus nodzīvo-ja.”

NO REDAKCIJAS SADZĪVES

Artikulācija un zobi

Pašvaldības plānotājs žurnālistei skaidro: „*Vējiņa* krustojumā pirms rekonstrukcijas tā konfigurācija bija pilnīgi neatkulēta, bet cilvēki sakoda zobus un kaut kā pamaniņās izbraidīti.”

Kompliments kolēģiem

Žurnālistei Jolantai Hercenbergai piemirsies slavena cilvēka radniec-ka vārds, un viņa jautā kolēģiem. Redaktore Daiga Bitiniece iesaka meklēt *Gūglē* (vietnē *Google*). Jolanta: „Es kolēģiem uzticos vairāk nekā internetam.”

Kur, kur?

Žurnāliste Iveta Grīniņa pa telefonu kādam nosauc savu e-pastu: „Man ir punktiņš pa vidu un *Kurzemnieks* aizmugurē.”

Intriga

No rakstu pieteikumiem *Kurzemnieka* reklāmas stendā ac-ga lasītāja izveidojus asprātīgas kombinācijas: „Pilsētā trūkst dzi-vokļu *Kurzemes Radio Popielā*”, „KMZV divpadsmitie speciāli bojā automašīnas.”

Rada vai ražo?

Žurnāliste Jolanta Hercenberg-a vienā dienā divus rakstus jau nodevusi, bet redaktore vietnie-ce Inguna Spuleniece tik nosaka: „Nu tad gaidi vēl trešo!” Rakstu autore jūtas apmulsusi: „Ja šis ir radošs darbs, kas tad ir ražošana?” Literārā redaktore Dina Poriņa paskaidro: „Šī ir radošā ražošana. Moderni sakot – radošā industri-ja.”

Lec ar atļauju

Maketētāja Laila Liepiņa pa tele-fonu kādam Kuldīgas viesim izklāsta vietējās kultūras iespējas: čellistu festivāls, Valtera piemi-neklis, festivāls *Lido zivis*. „Vispār zivis Ventā lec jau sen, bet tagad oficiāli – ar domes atļauju.”

Sēt vai sēklot?

Meitene no Jauno žurnālistu skolas vasarā strādā *Kurzemniekā* un jautā pieredzējušai kolēģei: „Man tas zem-nieks tik atkārt, ka zemi viņš apsē-jis, ka tik un tik iesējis... Es vārdam *sēt* meklēju sinonīmu, bet nespēju atrast. Vai nevar teikt *apsēklojis*?”

Divas Ināras

Friziere Ināra Dvarone stāsta: ienākusi kliente un teikusi, ka pierakstījusies pie Ināras. Pierakstīts nevienš gan neesot bijis, bet, tā kā Ināra bijusi tobrīd brīva, matus apgriezusi. Tikai taisot frizūru, abas ar klienti konstatējušas, ka pieraksts bijis citā Kuldīgas frizētavā pie meistares ar tādu pašu vārdu.

Jāsauca policija

Uz frizētavu pilsētā bija atbraukusi kāda lauku sieva, kas agri cēlusies, un frizie-re krēslā aizmigusī. Mati bija izmazgāti, nogrieztī, bet tālāk neko darīt nevarēja, jo kliente bija aizmigusī un nebija vairs pamodināma. Friziere sauca pašvaldības policiju, lai pamodina un aizved mājās, jo autobuss jau bijis nokavēts.

Pūst mutē, ne uz matiem

Metropoles frizieres atceras, ka vīriešu frizētavā pēc matu apgrie-šanas vai bārdas nodzišanas parasti prasīts, vai odekolonu arī pūst. Viens pūtiens mak-sājais 12 kapeikas. Slavenais Hūtītis vienmēr atbildējis, ka viņam vajag odekolonu, bet tikai mutītē, nevis uz kakla. Klienta vēlme vienmēr tikusi izpildīta.

Nejauši palaiž pili pa radio

Tas bijis pagājušā gadsimta 90. gadu beigās, kad zvērināta juriste Vineta Ķīne 1. aprīlī uzaicināta uz to-reizējo radio *Skala* Pilsētas laukumā 3 (vēlāk tur bija Kuldīgas radio un Kuldīgas televīzija). Raidījumu vadītājs Viesturs Liepiņš aicinājis pastāstīt par jociņiem atgadījumiem dzīvē. „Nekas īpašs man nebija pado-mā, gāju un domāju, ka gan jau uzdos kādus jautāju-mus, tad zināšu atbildēt,” stāsta V.Ķīne. „Aizeju, raidī-jums iekavējies, jo iepriekšējais runātājs nav beidzis. Viesturs atvainojas par kavēšanos, esot aizrunājušies par dārkoptību un tādām lietām, jo sācies pavasaris. Nezinu, kāpēc atbildēju, ka pati gandrīz nokavēju, jo visā pilsētā tādās jautrības, ka cauri netiek. Radio dar-binieki brīnās, kā tā, jo neko ne zina, ne redz. Lai arī pie paša Pilsētas laukuma, bet logs aizklāts, telpa noslēgta, lai studijā klusums. Nu brīnos es un prasu, kā tādā tumsībā šie dzīvo. Sāku stāstīt, kādas atrakcijas notiek saistībā ar 1. aprīli: zemessargi noorganizēju-

ši lēkšanu ar gumijām no vecās slimnīcas torņa, teptat iepretim (kur tagad SEB bankas filiāle, bet toreiz tuk-ša ēka) šautuves stendī – ļaudis šauj uz nebēdu, bērni rindā stāv. Turpat baseins izveidots, delfīni savesti, ik-viens no sirds kopā ar tiem var izpeldēties. Ak dievs, vairs pat neatminu, ko tik visu sarunāju – tik daudz gadu pagājis! Zēns, kas pie pulsts sēdēja (tagad *Kurzemes Radio* didžejis Māris Dadzis), metās pie loga, bet neko jau neredzēja. Tomēr visi noticeja, Viesturu ieskaitot. Tas joks nebūtu izvērties plašumā, ja viss manis stāstītais nebūtu izgājis radio ēterā. Mana biju-sī kolēģe tobrīd brauca uz Skrundu, bet, padzirdējusi par tādām izdarībām, griezusies atpakaļ, jo nevar taču ko tādu garām laist! Iebraukusi Kuldīgā, bet pilsēta tukša, neviena cilvēka ielās (tā bija brīvdiena). Viņa brīnījās, kā tik ātri viss beidzies. Vēl arī daudzī citi zvanīja uz radio, tautjādami, kur tas notiek. Es no tās savas muldēšanas pati jau biju visam noticejusi!”

Burti un bildes

Bijušais Kuldīgas tipogrāfijas burtlietis **Arvids Vērenieks** atceras pāris atgadījumus.

- „Man bija jāpamaina vietām divi burti. Tos apmainīju, bet nepārbaudīju, vai viss izdarīts, kā vajag. No rīta, kolīdz eju pa durvīm iekšā, direktors saka, lai ieju pie viņa. Sabijies iegāju, viņš prasa, vai zinu, ko esmu izdarījis. Saku, ka ne. Vai es zinot, ka sakaru kan-tori esmu pataisījis par rakaru kantori. Burta s vietā biju ielicis r.”
- „Kādreiz, lai publicētu fotoattēlu, vispirms tas bija jāšūta uz Rīgu, kur uztaiņāja klīšeju. Attēlu izkodināja cinkā. Lai iegūtu labu fotogrāfiju, bija jānoķer īstie momenti. Piemēram, traktors izgāja pavasara sējā vai uzsāka aršanas darbus. Es jau redzēju, kā tas no-tīka: traktors uzbrauca uz lauka, to nofotografēja, un pēc tam tas nogrima. Nekādi sējas darbi neturpinājās...”

Labāk nepalīdziet!

Stāsta Antuļu bibliotēkas vadītā-ja Sandra Balcere: „Skolēns ienāk bibliotēkā un ilgi staigā gar grāmatu plauktiem. Bibliotekāre jautā: „Kādu grāmatu tu meklē? Vai palīdzēt?” Sko-lēns atbild: „Nē, nevajag! Ja grāmatu atradīšu, tad mamma man tiks izlaist, bet, ja pateikšu, ka grāmatas bibliotēkā nebija, nebūs jālasa.”

DRUKAS VELNIŅŠ

- Frī un šipsi.
- Damberete.
- Īpašumu piespiedu pārošanas vērtība ir ap miljonu.
- Skaidri zinu, ka dzīvi sasīstīšu ar tūrismu.
- Sakāroti kapi pagastā.
- Meita nespēj vien apbruņot mammas dzīvesprieku.
- No paziņojuma prese: sieviešu veļas ražošanas uzņēmums plaukstošai sievīkībai pavasarī piedāvā platāku sortimentu.
- Ko darīt dziedātājam, kuram tuvojas svarīgs koncerts, bet balss saites pārpuļētas?
- No 1. jūlija šī valsts iestāde sāks bezskaidras baudas norēķinus.
- Galvenokārt runā vīrs, bet arī sieva papilina.
- Zilā karoga pludmalē strādā glābējs un ir atrasto matu birojs.
- Viņš iesaka, lai dodos uz pašu liekako namu ciemā – bijušo mežniecību.
- Ungunsgrieks dzēsts apmestā ēkā.
- Būs viss, kas Jānos piederās: apdziedāšanās, uzvedums, umurkums, kapela, alus un siets.
- Vidējās paaudzes seju kolektīvs.
- Naktī gaisa temperatūra būs no +13 līdz +154 grādiem.
- Vīrietis ziņo, ka pazudis maks ar naudu, kredītkartēm, autovadītāja tiesībām un cietiem dokumentiem.
- Spēkavīrs atkal ir nepaturams.
- Vēl jubilejā sveikas tika bērnuudrāza audzinātājas.
- Paredzētas dažādas aktivitātes, tostarp tūrisma informācijas centra ieviešana muzejā.
- Tikš atvalstīta jaunaudzū retināšana.
- Sportists sacensībās: „Manai kājai, kura pirms gada tika operēta, šis bija pirmais lielais pārbaidījums.”
- Sludinājums: „CV sūtīt e-pastā latviski vai lāciski.”
- „Nopirkto tomātus. Kad pārgriezu, iekšā bija zaļas un saīgušas sēklas.”
- Liela daļa šajā profesijā nestrādā – varbūt aizspraukušī uz ārzemēm.
- Ansambļa skenējums novērtēts.
- Pasta ielā guļ vīrietis alkohola riebumā.

Atrod apkopēja

Metropolē bija zāle ar aparātiem matu žāvēšanai. Ieliekot ilgviļ-nus, matus uzina uz ruļļiem. Tad bija jāzāvē. Darba ikdienā bija tik daudz, ka frizierīte aizmirs, ka viņas kliente zālē joprojām zem viena tāda sēž. Vakarā pēc darba apkopēja atnāca atrada sievieti, kura sēdēja zem aparāta un jau bija aizmigusī.

Nebija 1. aprīļa joks

Atceras Kuldīgas pašvaldības policijas priekšnieks **Kaspars Šabāns**.

„Tajā laikā biju inspektors. No rīta jāmainās, parasti tas notiek 8.30. Iepriekšējās maiņas kolēģi aiziet, bet mans pārinieks nav ieradies. Sazvanu, bet kolēģis saka, ka ir samainījies ar Oskaru. Zvanu Oskaram un jautāju, kāpēc viņš nav darbā. Šis tik smeļ un saka, ka neuzķeršoties uz manu 1. aprīļa jociņu. Es viņam stāstu, ka nejokoju, bet šis tik smeļ. Uzsvanu kolēģim, kurš mainu sa-mainījis, un saku, lai atgādina Oskaram par norunu. Diemžēl arī viņam neizdevās pārliecināt kolēģi, ka tas nav nekāds 1. aprīļa joks. Tā nostrādāju maiņu viens.”

UZ SKATUVES UN AIZKULISĒS

Vairākus kuriozus izstāsta Nīkrāces kultūras darba organizatore Inga Ezeriete.

• „Vienreiz vajadzēja *ielēkt* lomā un aizstāt aktieri. To arī darīju. Izrādes laikā bija jāpasaka teikums: „Dēls, nāc ātrāk! Skurstenis iebrucis plīti!” Satraukumā izskrēju uz skatuves un pateicu: „Dēls, nāc ātrāk! Plīts iekritis skurstenī!”

• „Turlavā bieži notiek komiski gadījumi. Aktieri sasmējās tikai tāpēc, ka vienai aktrisei bija nošķukusi parūka, atklājot dabīgos matus. Aktrise, kurai vajadzēja ar viņu veidot dialo-gu, to ieraudzīja, sāka histēriski smieties, noskrēja no skatu-ves un prasīja, ko darīt. Sacīju, lai iet atpakaļ un meklē Andri, kas arī spēlē izrādē, lai kaut kā izietu no situācijas.”

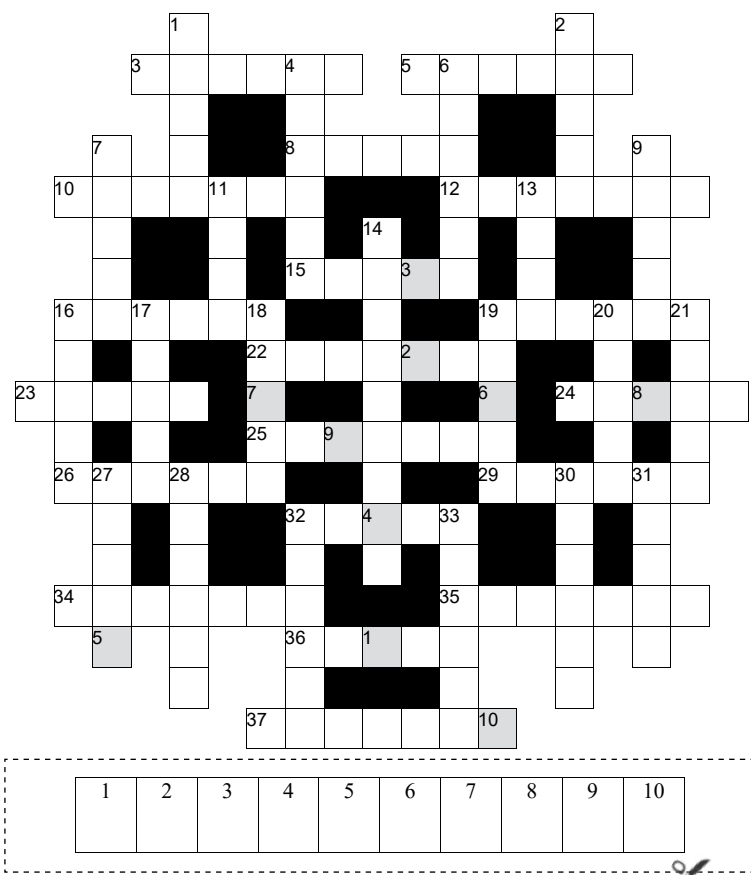

• „Pirms iznākšanas uz skatuves aktrise gribēja iziet cauri aizkariem. Viņa nezina, ka aizkari ir piestiprināti pie sienām visā garumā. Kā ieskrējās, tā momentā apdullusi atspārga at-pakaļ.”

Daina Tāfelberga, Jolanta Hercenberga, Anna Bivbāne, Dina Poriņa, Ineses Slūkas zīmējumi

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Agita Leontjeva.

Risinājumu gaidām līdz 3. aprīlim.

Horizontāli: 3. Vēsturisks apgabals Tuvajos Austrumos. 5. Upe Pārgaujas, Kocēnu un Burtnieku novadā. 8. Cipars, ar ko norāda, ka attiecīgajā skaitļū šķirā nav nevienas vienības. 10. Siguldas pilsētas daļa. 12. Itāļu cilmes galma deļa, sākotnēji 2/4, vēlāk 3/4 taktsmērā. 15. Sīknaudas vienība Lesoto Karalistē. 16. Latviešu matemātiķis, pedagogs, mācību grāmatu autors (1914–2011). 19. Zirgs ar melnu vai ļoti tumšu apmatojumu. 22. Kafijas bārmenis. 23. Organiskas izcelsmes nogulumiezis. 24. Apdzīvota vieta Rēzeknes novada Dricānu pagastā. 25. Piezīme grāmatas lappuses malā. 26. Konstantinopoles priekšnieks līdz 1204. gadam. 29. Amerikas Kinoakadēmijas balva. 32. Brīvie iedzīvotāji Anglijā agrajos viduslaikos, kuri veidoja anglosakšu sabiedrības pamatu. 34. Vārnu dzimtas putns. 35. Vertikāli novietota simbolu vai ierakstu virkne tabulā vai matricā. 36. Viegls, sīkporains nogulumiezis, kas sastāv no silīcija dioksīda. 37. Plāksne (ar attiecīgiem uzrakstiem), kuru novieto plauktā starp grāmatām, lai nodalītu vienu kārtojuma daļu no otras.

Vertikāli: 1. Īsa, iegaumējama tēze, teiciens senindiešu rakstos. 2. Doma, iecere, nodoms. 4. Latviešu motosportists (1997). 6. Engures kreisā krasta pieteka. 7. Apdzīvota vieta Salacgrīvas novada Liepupes pagastā. 9. Tauta Indonēzijā, Timoras salas rietumu daļā. 11. Latviešu postfolkloras un folkroka grupa. 13. Pilsēta Bulgārijā, apgabala administratīvais centrs. 14. Jūdejas valdnieks, Hēroda tēvs. 16. Nemunas labā krasta pieteka. 17. Upe Slovērijā, Vāhas kreisā krasta pieteka. 18. Inkvizīcijas tiesas zemāka ranga kalpotājs. 19. Ķīnas Tautas Republikas īpašs administratīvais reģions, bijusī Portugāles kolonija. 20. Naudas vienība Nigērijas Federatīvajā Republikā. 21. Tīklveida pinums, ko izmanto (kā) iežogojšanai, norobežošanai, aizsargāšanai. 27. Ikviens niezoša ādas slimība. 28. Atzinums, kurā izteikta noteikta likumsakarība, parādību pastāvīgas attiecības. 30. Pilsēta Panamas Republikā, provinces administratīvais centrs. 31. Novada centrs Vidzemē. 32. Valsts Balkānu pussalā. 33. Kevču mitoloģijā – Saules un mežonīgas sievietes dēls, kurš radījis visu, kas ir uz zemes.

Pareizā atbilde: EKSTRAVAGANCE (dīvainība, pārspīlējums, savdabība).

Atbildes

Horizontāli: 7. Rezervēts. 8. Trilleris. 10. Stomatoloģija. 13. Ūdele. 14. Plastisks. 15. Iegūt. 18. Skābene. 21. Skarbas. 22. Bairons. 23. Tirānija. 24. Petardes. 27. Traumas. 29. Porcija. 30. Dimants. 33. Meija. 34. Deļģātes. 35. Flops. 38. Laboratorijas. 39. Aciditāte. 40. Skeletons. **Vertikāli:** 1. Heraldika. 2. Kvīts. 3. Stimuls. 4. Traģika. 5. Klīja. 6. Tinktūras. 9. Portjera. 11. Globalizācija. 12. Reprēzēntabls. 16. Inovācija. 17. Akvarelis. 19. Karjers. 20. Antenas. 25. Surogāts. 26. Tolerance. 28. Stopkrāns. 31. Retorte. 32. Menisks. 36. Malta. 37. Falle.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Ojārs Silkans, Alma Bredovska.

Pēc balvas redakcijā gaidām **Vizmu Dzalbu**.

Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemietiet redakcijas vēstulju kastītē.

Aprīļa uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu Akcent's.

MANA AIZRAUŠANĀS

„Tā ir mana atkarība”

„Katru reizi darbus papildinu ar savām idejām,” tā Nīkrāces kultūras darba organizatore Inga Ezeriete. Leļļu darbnīcā ikviens varēja uzmeistarot lelli no kaprona zeķēm.

„Darbnīcas notiek reizi mēnesī. Šoreiz atradu lellītes un izdomāju, ka kopīgi jāiemācās tās uztaisīt. Tās var būt jauka dāvana draugiem, radiem. Pati pirmo reizi kaut ko tādu gatavoju, tāpēc gala rezultāts būs vēl interesantāks. Man patīk rokdarbi. Tas dod gandarījumu, ja vēl kādam citam var kaut ko parādīt un pamācīt.” Šodien 17.00 Inga Skrundas dāmu klubīnā mācīs izgatavot fotogrāfiju uz koka dēliša.

KĀ TĀS TOP

„Leļļu izgatavošanai ir nepieciešamas kaprona zeķes, sintepons, ar ko tās piepildīt, diegs, adata un pērlītes. Sākumā zeķei nogriež galu, tad to piepilda ar sinteponu un aizsien ciet. Sasieto galu atstāj, jo tie būs lelles matiņi. Piepildīto zeķi nomēra, lai proporcionāli var izveidot galvu ar kaklu, tos atdala ar diega palīdzību. Pēc tam veido ķermeni, ar rokām velkot sinteponu uz abām pusēm. Tad iešuj kājas un rociņas.” Idejas darbiem Inga atrod internetā: „Man ir sadrukāti materiāli, no kuriem izvēlēties darba sarežģītību. Dažreiz paskatos arī no čaklajiem kolēģiem. Daudz ko var atrast feisbukā, jo tur draugi dalās ar interesantām idejām. Laba mājaslapa, kur smelties iedvesmu, ir www.stranamasterov.ru. Tur ievietotas fotogrāfijas, meistarklases, var soli pa solim redzēt, kā tiek izgatavoti darbi.”

IZDOMAS LIDOJUMI

Inga ir taisījusi visdažādākās lelles, arī tādas, kuras var apģērbt uz kolas pudeles: „To piepildu ar smiltīm, lai būtu smagāka. Veidoju galvu, šuju svārkus, taisu rokas uz tieplītēm. Lelles taisu pēc iespējas tuvāk cilvēka izskatam, lieku skropstas, lūpas un pūderēju degunus. Bija saglabājusies veca parūka, to sagriezu un izmantoju, lai lellei izveidotu matus. Mans ieteikums ir pastaigāt pa lietotajiem apģērbu veikaliem. Ja ir parūkas, tad var iegādāties. Tā ir sava veida *odziņa* darbiem.” Izgatavotās lelles rokdarbiece cenšas dāvināt: „Nav jēga tās turēt plauktā, lai krāj putekļus. Labāk, lai

„Ir azarts iesākto vienmēr pabeigt.”

Nīkrāces kultūras darba organizatore Inga Ezeriete reizi mēnesī veido darbnīcas, kurās var apgūt jaunas prasmes un zināša-

Ar pērlītēm izšuj lelles sejiņu. Efektīvākam skatam var izmantot flomāsterus, uzzīmējot skropstas un uzacis.

No krāsainajām zeķēm izveido cepuri un drēbes, ko uzvelk lellei mugurā.

kādu iepriecina. Materiālus pasūtu internetā, jo tā ir lētāk. Lai tie nemētātos, esmu tos salikusi caurspīdīgās kastēs. Tā vieglāk visu pārskatīt.”

„Katrā darbā tiek ielikta daļa no sevis, un procesā top individuāli radošie risinājumi.”

BEZ PACIETĪBAS NEIZTIKT

„Cilvēkiem interese par rokdarbiem ir, tāpēc arī braucu uz nodarbībām un padalos ar zināšanām. Man ir tā, ja kaut kas ieinteresē, gribu izmēģināt. Esmu novērojusi, ka citām sievietēm idejas ir, bet nevar pašas uzdrīkstēties tās realizēt. Ir labi, ja kāds rāda pa soļiem, kā jādara, jo tā vieglāk saprast.” Inga atceras, kā ilgu laiku pavadījusi pie grozu pīšanas no avīzēm. „Vienu brīdi mocījās, jo vēlējās nosaukt pīt groziņus. Man sanāca, bet sapratu, ka tas nav man. Lielāko laiku aizņēma trubiņu veidošana, jo pīšana iet ātri. Ja neizmēģinātu, tad nezinātu, kā tas ir.” Inga uzskata, ka jebkuri rokdarbi pārbauda pacietību. „Ir azarts iesākto vienmēr pabeigt. Nekad nevar uztaisīt precīzi, kā tas parādīts. Katrā darbā tiek ielikta daļa no sevis, un procesā top individuāli radošie risinājumi. Šādi darbojoties, rodu pozitīvas emocijas, pēc tam ir prieks par padarīto. Tā ir mana atkarība – atrast kaut ko jaunu un izmēģināt, lai pēc tam varu padalīties ar citiem.”

Annas Bivbānes teksts un foto

VALODNIEKS

Kurzemnieka konkursā tiek publicēti izteicieni un jēdzieni. Precīzāko skaidrojumu autori (var pievienot arī piemēru pilnā teikumā) ik pēc trim mēnešiem saņems balviņu.

Ko nozīmē teiciens *ķēdes reakcija*?

Atbildes līdz 3. aprīļa 12.00 sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde.

Anīta Eglīte raksta, ka teiciena *krist labā zemē* pamatā ir Bībelē atrodamā līdzība par sējēju. Kad viņš sēja, dažas sēklas nokrita ceļmalā un putni tās apēda, citas krita uz akmeņiem vai ērkšķos, bet tās, kas krita labā zemē, nesa bagātīgus augļus. Ingars Neimanis skaidro: „Bieži daudzi teiciens nāk no reliģiskiem rakstiem. Arī šis: „Sējējs izgāja sēt sēklu. Viņam sējot, cita krita ceļmalā un tika samīta, un debesu putni to apēda; cita krita klintainē un uzdīgusi novīta, jo tai nebija valgmes; cita krita starp ērkšķiem, un ērkšķi, reizē augdami, to nomāca; cita krita labā zemē, tā uzdīga un nesa simtkārtīgus augļus”. Vieni šo teicienu saprot burtiski: sēkla jāšēj labā zemē, lai būtu laba raža, citi kā metaforu, citi kā došanās prom meklēt labāku zemi citur pasaulē, kur palikt uz dzīvi, savukārt vēl citi – filozofiskā nozīmē.”

VĒSTURE

Nīkrāce cauri gadsimtiem

SKOLAS DIREKTOREI – 50

1999. gada 1. martā skolas direktorei Ārijai Liepai jubileja – 50 gadu. Gandrīz 30 darba gadi aizvadīti Nīkrācē, 20 no tiem nostrādāti par direktori. Sveikt viņu ieradušies ne tikai skolēni, bet arī skolotāji un citi pagasta ļaudis.

„Vai esmu īstajā vietā, to varētu novērtēt bērni,” domīgi nosaka direktore. „Ir grūtāk nekā pirmajos gados, jo ļoti daudz tomēr nosaka ģimene. Skola nav tā, kas veido bērnu intereses. Agrāk bija cits laiks, citi bērni, citas vērtības. Ja grib strādāt, nevar salīdzināt. Mana paaudze ir *zudusī paaudze*, kam jāatsakās no vienām vērtībām, jāpieņem citas. Skolotājs arī ir tikai cilvēks – viņš nevar būt paraugs, etalons.”

Uz jautājumu, kas visus šos gadus palīdzējis noturēties, Ārija atbild, ka tā ir pārvērtēšana: „Pārdomāju un secinu, ka vienkārši jātiek pāri visam sliktajam un jānododas tālāk. Daudz palīdz arī kolektīva izpratne, tas, ka kolektīvā ir normāla gaisotne, nav rīvēšanās.

Bet visvairāk mani balstījuši vecāki. Ar mammu esam ļoti tuvas. Agrāk mums bija uzskatu atšķirības, bet, gadiem ejot, tās izzudušas. Arī institūtā bija laiks, kad gāja grūti, tad es sev pateicu, ka jāapstājas, sevi jāiegrožo, jāmobilizē. Nevar vainu saskatīt visos citos, bet pats sevi neredzēt. Tēvs bija par to, lai es iegūtu izglītību. Literatūra kā mācību priekšmets ir diezgan abstrakts, dvēselisks, tāpēc gribētos, lai bērni vairāk izjustu emocionālo pusi. Bērni parasti dzēvu raksta, bet neizjūt. Interesei par literatū-

Skolotāja Inga Flugrāte sveic direktori Āriju Liepu.

ru vajadzētu būt abpusējai – gan no skolēna, gan skolotāja, bet, ja nepatīk lasīšana, nepatīks arī literatūras skolotājs.

Nākotnē jācenšas veidot kaut ko jaunu, kaut vai tos pašus projektus. Tas nebūs viegli. Daudz grūtību ir bijis un ir – no tā neaizbēgt. Jaunā skola ceļ darba prieku skolotājiem un arī daļai skolēnu.”

Dzintra Liekmane (Grāmatas fragmenti. Sākums 2016. gada 24. oktobrī.)
(Turpmāk vēl.)

Noskaņojums bēdīgs

2000. gadā Nīkrāces pagasta padomes priekšsēdis Mārcis Jaunarājs bija tikpat pesimistiski noskaņots kā vairums iedzīvotāju.

KREDĪTU ŅEMT BAIDĀS

„Lepoties mēs varam ar skaisto dabu, ar cilvēkiem, kuri strādā – kā var un kā māk. Valdības politika lauksaimniecībā ir gaužām žēlīga. Pavīd, ka dos kredītus mazajiem uzņēmējiem, bet, kad šajā lietā iedziļinās, izrādās, ka viss nav tik vienkārši. Ja kredītu skaitu valstī dala ar rajonu skaitu, izrādās, ka tos saņem aptuveni divi cilvēki rajonā. Mazie uzņēmēji no kredītu ņemšanas baidās, jo spēles noteikumi pārāk bieži mainās. Līdz ar to noskaņojums nav no tiem labākajiem.” M.Jaunarājs uzsver, ka Nīkrācē notikusi polarizācija: ir mazi uzņēmumi un lieli, bet vidēju maz.

LIELA UN NEEKONOMISKA

Par jauno skolu M.Jaunarājs saka: „Ar to mums ir tāpat kā nabagam, kam iedod *mercedesu* un liek braukt tikai ar šo mašīnu. Skola ir skaista un laba, bet tajā ir ļoti plašas telpas, visas jāapkurina un jāuztur, un tas nav ekonomiski.”

Pagasta priekšsēdim bijusi iecere vasarā ēku izmantot nometnēm, bet neizdodoties par to vienoties: „Nepietiek ar manu ieinteresētību, vajag arī citu cilvēku atsaucību. Tomēr ideja izstrādāt tūrisma maršrutu pilnīgi aizmirsta nav. Pagastam varētu

būt tūrisma perspektīvas. Diemžēl tūristu skaits samazinās. Cilvēki, kuri nestrādā, nekur nevar aizbraukt, jo naudas nav, bet tie, kuriem nauda ir, strādā, un arī nekur nevar aizbraukt, jo trūkst brīvā laika.”

Priekšsēdis uzskata, ka Nīkrāce kopā ar kaimiņu pagastiem Embūti, Vaiņodi un Nīgrandi varētu īstenot projektu par Dienvidkursas augstienes tūrisma maršrutu. Viņš atzīst, ka šīs nozares attīstība ir ilgtermiņa lieta – nepietiek ievietot sludinājumu un gaidīt, ka cilvēki brauks: „Ja uz Siguldu brauc no malu malām, tad Nīkrāci reti kurš zina. Vislabākā reklāma ir netiešā, kad viens atbraucis, pastāsta citam un arī tas atbrauc. Tomēr uz tūrismu nevar un nevajag likt pārāk lielas cerības – tas ir tikai līdzeklis, lai ienākumus papildinātu.”

TŪRISTIEM NAV PA PRĀTAM

M.Jaunarājs dzīvo *Varkaļos*, kas atrodas pasakainā vietā Skrundas–Nīgrandes ceļā aiz Lēnām, strauja un krāčaina Ventas posma krastā pie diviem nozīmīgiem dabas objektiem: Ātrā kalna jeb Ātrajām klintīm un Gobdziņu klintīm. Saimnieks izveidojis kempingu, kas minēts arī Skrundas novada mājaslapā, bet, kā atzīst pats, reklāmu viņš nemaz nevēlas, un viņu var saprast, jo teritorija ietilpst kompleksajā dabas liegumā *Ventas un Šķerveļa ieleja*, bet pārmērīga tūristu plūsma var nodarīt lielu skādi gan privātpašumam, gan valstiski nozīmīgiem objektiem.

PRIEKĀ AVOTI

„Ja tas patīk, tad laiks atrodas”

„To tik vien dzird, ka nav laika, bet tā jau nav, vajag tikai sakārtot lietas, un tad jau tas laiks atrodas,” saka SIA *Silja* tirdzniecības pārstāvis Aigars Mundiciems. Aigars prieku rod gan no tuvajiem cilvēkiem, gan darbā, gan darot to, kas viņam patīk.

Ziemas peldēšana

„Doma par peldēšanu bija jau sen, bet nebija iespējas. Man pazīstami kluba *Ventspils jūras lauvas* peldētāji, redzēju presē, ka viņi peld, un domāju, ka man arī tas patīktu. Tā arī viss sākās. Nu jau peldu apmēram trīs gadus. Tagad visi Kuldīgas roņi cenšamies sadraudzēties. Peldētāju ir daudz, bet vairāki ir individuālisti, katrs iet savā laikā, bet svētdienās tiekamies Martiņsalā. Esam tie, kas negrib iet uz aptieku. Tas dod rūdījumu. Ja būtu auksts, tad jau neietu. Tagad iešu peldēt no rītiem, jo tad ir enerģija visai dienai.”

Makšķerēšana

„Jau no bērna kājas makšķerēju, arī vecaistēvs bijis liels makšķernieks, bet kopā ar viņu neesmu gājis. Atceros, ka skolas puika būdams, Abavā makšķerēju, šķiet, ka zivju tad bija vairāk. Venta tepat durvju priekšā, bet, jo tuvāk ūdeņi, jo retāk iznāk pabūt pie upes. Ja tālāk, tad iznāk biežāk aizbraukt. Labāk patīk ziemas makšķerēšana, jo tad varu aiziet, kur vēlos, vasarā vajag laivu. Ar kājām pa aizsalušu ezeru var cilpot visu dienu.”

Mazbērni

„Dzīves ritms ir straujāks nekā agrāk – te pirmdienā, te jau piektdienā. Lielākais prieks brīvdienās ir satikt mazbērņus. Viņi ir no divu līdz piecu gadu vecumam, dzīvo Talsos un Rīgā. Ja laiks atļauj, aizejam līdz Kuldīgas estrādei uz bērnu laukumiņu.”

Darbavieta

„Prieku sagādā arī darbs. *Silja* strādāju 12 gadus, klientiem piedāvāju labākos risinājumus tehnikas iegādē. Darbs norit gan birojā, gan izbraucot pie klienta. Ja esam atraduši pareizo risinājumu, tas dod gandarījumu. Patīk komunicēt ar cilvēkiem laukos. Divu vienādu dienu un rutīnas darbā nav.”

Lāsma Reimane
Aigara Mundiciema arhīva un autores foto

Karstas tēmas tepat un pasaulē

Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma organizētajā vēstures un latviešu valodas un literatūras skolotāju konferences otrajā dienā varēja ielūkoties lībiešu valodas vēsturē un šodienā, kā arī gūt priekšstatu, ko žurnālistam nozīmē strādāt karstajos punktos.

Lībieši un lībiskais laiku lokos

Latvijas Universitātes Lībiešu institūta direktors VALTS ERNŠTREITS atzina, ka studējot izstāstīt par lībiešiem un viņu mantojumu ir neiespējamā misija.

Taču saturiski un emocionāli piesātinātais stāstījums ļāva uzzināt daudz jauna un arī sašķobīja ne vienu vien stereotipu.

NĪDĒTI, BEĻ IZDŽIVOJUŠI

Lībieši, kuri jau pirms vairāk nekā 1000 gadiem apdzīvojuši plašas teritorijas Kurzemē un Vidzemē, ir unikāli ar to, ka vēstures gaitā saplūduši ar citām ciltīm, tomēr izdzīvojuši. Dažādu apstākļu dēļ jau 19. gadsimtā viņu atlicis krietni mazāk, teritorija manāmi sarukusi, plašāka tā saglabājusies Ziemeļkurzemē: 14 zvejniekciematu no Ovišiem līdz Ģipkai ar apmēram 2500 iedzīvotājiem.

Lībieši 19., 20. gadsimtā pārdzīvojuši vairākus satricinājumus: vispirms pēc 1859. gada t.s. Lībiešu dumpja notikusi daļēja piespiedu pārvietošana uz latviešu apdzīvotajiem novadiem. (Barons Teodors fon Ostens-Zakens zvejniekiem paziņojis,

ka jaunajā nomas līgumā kļūstas būs lielākas un tiem, kuri tam nepiekritis un līgumu neparakstis, 1860. gada Jurgu dienā būs no savām sētām jāizvācas – aut.). Abu pasaules karu laikā vācieši noteikuši lībiešu ciemu evakuāciju – vietējie to sauc par izdzīšanu. Pēc 2. pasaules kara lībiešu bijis ap 700. Galīgo triecienu vienotai teritorijai devusi 1950. gadā Ziemeļkurzemē noteiktā PSRS pierobežas zona – lībieši bijuši spiesti doties prom, un lielākās kopienas izveidojušās Ventspilī un Rīgā.

Mūsdienās lībiešiem atkal ir savs karogs (krāsu proporcija kā Latvijas karogam). Tas simbolizē viņu dzīves telpu: apakšā zils (jūra, kurā pelnīta iztika), raudzīdamies uz māju pusi, zvejnieks redzēja balto liedagu (vidū) un zaļos mežus. Ir arī sava himna, un interesanti, ka melodija ir tāda pati kā Somijas un Igaunijas himnai, visām trim atšķiras vien vārdi. Tapusi jauna cilvēkus un paaudzes vienojoša tradīcija – katru gadu augusta pirmajā sestdienā Mazirbē tiek svinēti Lībiešu svētki.

Madaras Salas foto

Valodnieks, dzejnieks un mākslinieks Valts Ernštreits ļauj lībiskā klātbūtni ieraudzīt un saklausīt tur, kur to varbūt neesam pamanījuši.

OFICIĀLAIS STATUSS UN REALITĀTE

Mūsu Satversmes preambulā noteikts, ka Latvijas identitāti veido arī lībieši, Valsts valodas likuma 4. pants nosaka valsts līdzdalību lībiešu valodas saglabāšanā, aizsardzībā un attīstībā, lībiešu kultūra ir iekļauta Latvijas kultūras kanonā, bet valoda – UNESCO pasaules apdraudēto valodu atlasā. Pats jaunākais – 2018. gada 8. novembrī Latvijas Nacionālajā

nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā iekļauta lībiešu kultūrtelpa.

Tie ir tikai daži dokumenti, kas oficiāli apliecina statusu, bet V.Ernštreits uzsver – lībiešu valoda nekad nav bijusi mirusi, tā nepārtraukti nodota tālāk mutvārdos. Un aplams ir jautājums, kāpēc šī valoda izmira, īstais būtu – kā lībieši spēja savas tradīcijas un runu saglabāt. Patlaban mantotajā valodā var sazināties ap 20 cilvēku, pēc 2011. gada tautskaites datiem 250 sevi uzskatīja par lībiešiem, bet pasēs šis ieraksts ir ap 130 cilvēkiem, kuri spējuši to izcīnīt. 1978. gadā lībieši tika izņemti no PSRS tautību reģistra. Tas laiks gan aizgājis, un nekāda aizlieguma nav, bet joprojām ar ierakstu pasē viss gludi neiet.

Diemžēl neesot dzirdēts, ka šajā kontekstā runātu par Latvijas izcilajiem cilvēkiem, kuriem tuvākos vai tālākos senčos ir lībieši. V.Ernštreits sauc himnas autoru Baumaņu Kārli, dzejnieku Ausekli, rakstnieci Ingu Ābeli, Nacionālā mākslas muzeja direktori Māru Lāci, sporta žurnālistu Dāvidu Ernštreitu, pašreizējo Ministru prezidentu Krišjāni Kariņu u.c.

„VAI VAJAG MAKSĀT?”

Ar tādu jautājumu lektors klausītājus samulsina, bet tad paskaidro – visiem šiem vārdiem ir lībiska cilme. Šodienas latviešu valodā ir plašs no lībiešiem aizgūtās leksikas slānis (piem.: beka, kadīkis, kāzas, ķepa, ķilda, laulāt, liedags, luga, māja, paisums, selga, tērauds, puķe, puika, pīlādzis u.c.), esam pārņēmuši arī pirmās zilbes uzsvāru.

Lībiešu valoda joprojām dzīvo daudzus vietvārdos, turklāt gan lībiskajā variantā, gan latviskajā tulkojumā. Mums Kurzemē ir Usma, Kandava, Kolka, Matkule, Ģipka, Kaņieris, bet ir arī Melnsils (senais Mustānum = mustā ‘melns’+ num ‘sils’). Nemot talkā lībiešu valodu, kļūst skaidrs, kāpēc pie Talsiem vienuviet ir Lauciena un Nurmes baznīca un muiža (nurm nozīmē ‘lauks’); Vidzemē Ķilupe plūst caur Ciempupi (kilā – ‘ciems’), tāpat cauri ciemam plūstošā upīte. Dažādu piemēru arī no citām valodas formām ir gana.

Tad nu arī nemaz tik paradokšāls nešķiet V.Ernštreita teiktais, ka ikviens latvietis, runājot savā valodā, nes sevī lībiskās saknes.

„Es braucu pie cilvēkiem”

Žurnālista, publicista, dokumentālo filmu producenta ATA KLIMOVICĀ vārds noteikti nav svešs tiem, kuri interesējas par politisko konfliktu zonām, kā savulaik Čečenija, kurā notika karš, un Ukraina tagad.

NE ROMANTIKAS DĒĻ

Pirms braukšanas uz Kuldīgu A.Klimovičs viesojies kādā lauku vidusskolā, un vairāki jaunieši atklājuši, ka gribētu kļūt par žurnālistiem, jo tā esot profesija, kurā daudz negaidītā, nezini, kāda būs nākamā diena. Kad viesis pastāstījis par savu pieredzi Afganistānā, Čečenijas karā un citur, klausītāji kļuvuši domīgāki.

Rītdienu tiešām nevar paredzēt – atzīst pieredzējušais reportieris un atceras pirmo ierašanos Afganistānā: naktī šķērsota upe, ieradusies ciematā, kurā „varbūt kādreiz kāds eiropietis bijis”, bet jāatrod uzticams un kaut cik zināšs tuls, transports, vieta, kur mitināties. Turklāt Latvijas žurnālistiem jāreķinās, ka viņiem nebūs tādas naudas kā lielo mediju pārstāvjiem, kuri tad arī paceļ cenas gan tulkim, gan transportam.

„Ne jau adrenalīna dēļ es braucu. Žurnālists nav karavīrs. Man svarīgi izprast situāciju, noorientēties tajā un pēc tam to nodot tālāk. Es braucu pie cilvēkiem,” A.Klimovičs ieskicē savas darbības moto. Viņš atzīst, ka tas ir gan fiziski, gan emocionāli smagi, jo „tos bēdu stāstus jau uzsūc sevi”. Un nav viegli arī dzirdēt satikto ļaužu secinājumu: „Jūs te braucat, bet nekas taču nemainās.” Tomēr varasvīri gan bieži saprot, ka brīva prese un citvalstu žurnālistu darbs var radīt viņiem problēmas, tāpēc A.Klimovičam pēc Čečenijas notikumu atspoguļojuma liegta Krievijas vīza. Arī Baltkrievijā viņš ir nevēlams.

Bet ārzemju reportiera stāsts sākās 1991. gadā Gruzijā, kad tā pasludināja neatkarību. Par notikumiem šai valstī Atis interesējas visu laiku, brauc turp, nu ir tapusi dokumentālā filma *Par svarīgo* – stāsts par Kahetijas reģiona Signagi pilsētas tuvumā dzīvojoša septiņdesmitgadīga gruzīna ikdienā. Kad pēc kārtējām vēlēšanām viņam tiek jautāts, par ko balsojis, atbildes vārdi „Par laimīgu nākotni” kļūst mūs vienojoši.

Interneta foto

Žurnālists Atis Klimovičs uzsver: ne jau karošanas vai adrenalīna dēļ viņš braucis un brauc uz karstajiem punktiem. Viņš dodas izprast situāciju un tad par to stāstīt citiem.

UKRAINAS STĀSTS TURPINĀS

Kopš 2014. gada, kad Krievija iebruka Ukrainā un anektēja Krimu, A.Klimovičs uz Ukrainu brauc regulāri – tas ir viņa uzmanības karstais punkts. Kā pats saka:

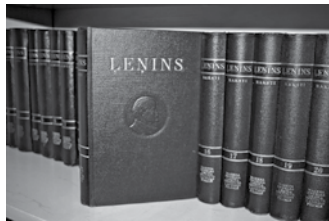
GRĀMATAS

- A.Klimovičs. *Personiskā Latvija* – 20. gs. vēsture 36 līkterņstāstos.
- No krievu valodas viņš tulkojis Jurija Feļštinska un Vladimira Pribilovska darbu *Korporācija. Krievija un VDK gadsimtu mijā*.

svarīgi lasītājos noturēt uzticamību, un to nevar bez situācijas izpēti, bez sarunām ar vietējiem cilvēkiem. Žurnālists novērojis, ka piecos gados mainījusies ļaužu uztvere: no karadarbības tālākās vietās dzīve it kā atgriezies ikdienišķajās slīdēs, nav vairs sākotnējā šoka un neizpratnes par to, kas notiek. Personīgā pieredze ne vienam vien arī atvērusi acis. Tā kāda vēstures skolotāja, dāma pusmūžā, atzinusies, ka tikai tad, kad Krievijas šāviņi krituši viņas ciemā, sākusī apjēgt, ka 2008. gadā Gruzijā patiešām bijis Kremļa izraisīts karš, ka 1940. gadā Baltijas valstis labprātīgi neiestājās PSRS. Pieci gadi diemžēl ļāvuši pārējai pasaulei pie notikumiem Ukrainā it kā pierast, un, kā rādot, piemēram, aptaujas Latvijā, aizvien vairāk veidojas attieksme, ka tas ir tālu un mūs neskar. Lektors strikti pret to iestājas: Ukraina ir tepat, un

mūsu kaimiņš arī! Uz jautājumu, kā pusē – Maskavas vai Kijevas – ir Donbasa iedzīvotāji, A.Klimovičs atbild, ka varētu būt 50:50, promaskavisko varbūt pat vairāk, jo šis izsenis bijis prokrievisks apgabals. Izskaidrojums tam rodams tālākā pagātnē, kad pēc golodomora (1932.–1933. g. padomju varas, visticamāk, ar nodomu izraisītajā badā bojā gāja vairāki miljoni ukraiņu – aut.) uz izmirušajiem apgabaliem pārvietoti cilvēki no citiem Krievijas reģioniem. Lektors piesauc režisora Sergeja Ložņicas spēlfilmu *Donbass*, kas ieguvusi plašu publicitāti, un vērtē: „Brīžam pārņem sajūta, ka skatos dokumentālo kino vai vismaz labu televīzijas reportāžu. Turklāt vide, kurā darbība norisinās, ir autentiska, un notikumi nav izdomāti gluži tāpat kā ļaužu izturēšanās.”

PĀRDOD

Pārdod **LEŅINA KOPOTO RAKSTU SĒRIJU**. Pavasara īpašā cena – 50 eiro. Tālr. 63324881.

Sēklas un lopbarības **KARTUPEĻUS** ar piegādi. Liela izvēle. Tālr. 26087937.

MALKU (3 m). Tālr. 27811870.

MALKU maisos. Tālr. 27811870.

MALKU – skaldītu un klučos. Tālr. 27811870.

Meža **MALKU**. Tālr. 29883311.

Jauktu, skaldītu **MALKU**, arī katliem. Krava no 130 eiro. Tālr. 28356979.

Bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

Labus **TRŪDMĒSLUS** maisos. Tālr. 29590704.

Ar piegādi pārdod visu veidu **MALKU**, mulču, skaidas. Tālr. 29249578.

Pārdodu **PŪRALĀDI**.

Pilnīgi jauna.

Par puscenu. Garš stāsts.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv

APSVEIKUMS

*Dzīve mums visiem ir viena,
Mirkļis ir likteņa svērts
Tāpēc es dzīvošu tā, lai ik diena
Ir tā, kuras dēļ bija dzīvot vērts.
/G.Račs./*

Sirsniņi sveicam 80 gadu jubilejā **VILMU TOBIJU**.
Vēlam veselību un dzīvesprieku arī turpmāk.
Bijušie kolēģi no SĒUA

PĒRK

CIRSMAS. Tālr. 27811870.

Pērk 3 m **MALKU**, paši aizvedam. Nauda uzreiz. Tālr. 26743431.

Iepērk lopbarības **GRAUDUS**. Tālr. 29335384.

DAŽĀDI

5. aprīlī 19.00 p/a *Rumbiņa* – d/lb *Rumba BIEDRU SAPULCE*. Tālr. 29374414.

Brigāde **MAINA JUMTUS**, siltina fasādes, iekšdarbu pakalpojumi, materiālu piegāde. Tālr. 22376653.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 27448331.

TRŪDĒTI KŪTSMĒSLI ar piegādi. Tālr. 28115501.

Sākoties būvdarbiem, L.Paegles ielas posmā no Raiņa ielas līdz Dzirnau ielai, Mucenieku ielas posmā no Dzirnau ielas līdz Jelgavas ielai, Skrundas ielas krustojumā ar Jelgavas ielu, Jelgavas ielas posmā no Mucenieku ielas līdz Ganību ielai un Graudu ielas posmā no Jelgavas ielas līdz Ganību ielas aplim **no šīgada 1. aprīļa tiks ierobežota vai mainīta satiksme.**

Lūdzam ievērot jaunās satiksmes organizācijas shēmas un iepļānot papildu laiku būvniecības posmu caurbraukšanai.

SIA *Saldus ceļinieks*

SKAIDU BRIKETES:
• 1,25 EUR + PVN – 10 kg iepakojums,
• 120,00 EUR/paleta + PVN – 960 kg.
Tālr. 29396147, e-pasts: info@mars-kokapstrade.lv.

SVEASKOG BEZ MAKSAS ATTĪRA NO KRŪMIEM laukus un citas aizaugušas platības. PĒRK zarus, cirsmu atlikumus, šķeldojamo materiālu. ĀTRA SAMAKSA.
25 622 293 (Āris)

VAJADŽĪGI

SIA *Altus Timber* meklē **ZĀĢERUS** un **PALĪGUS**. Ar visu nepieciešamo darbam nodrošinām. Braucam pakal un no darba arī atvedam, piedāvājam arī dzīvesvietu. Korekta samaksa par padarīto darbu: zāģerim alga no 700 līdz 900 eiro mēnesī, palīgiem – 3,50 eiro par bāku. Tālr. 24604600.

SIA *Bērzi plus* (41202008941) piedāvā darbu **VIRPOTĀJAM-METINĀTĀJAM**. Alga, sākot no 1100 eiro. Tālr. 29153902.

DARBS Vācijā gaļas kombinātā. Stundas likme 8,85 eiro, nodrošinām ceļu un dzīvošanu Vācijā (66 eiro mēnesī). Sīkāka informācija pa tālr. 20227843, SIA *ALMA M*, 40003543608, lic. nr. 22/2017.

IEPAZĪŠANĀS

Vēlos iepazīties ar **SIEVIETI**. Neko vairāk par sevi pateikt nevaru.

SIA "Česu gaļas kombināts"
par augstām cenām iepērk **JAUNLOPUS un LIELLOPUS**
26185703 • 25573447 • 29172343

TĀ VIŠ I

Noklausīts reklāmdaļā...

• Trešo dienu negribas strādāt? Tātad šodien ir trešdiena!

• Bērni uz skolu iet saposušies un nes puķes, skaidrs, ka drīz būs jārok kartupeļi.

• Apkārt saulei parādījušies aplī – laiks nomazgāt logus.

• Lietainā laikā esat aizmirsis lietussargu? Noteikti samirksiet.

• Kas raksta, tas kaut ko zina.

• Minūte smieklu pagarina dzīvi par gadu, nosacīti.

ASTROLOĢISKĀ PROGNOZE APRĪLIM

Jolanta Hercenberg,
astroloģe

Čika laiks:

1.IV 6.02 – 17.48,
3.IV 18.36 – 4.IV 5.56,
6.IV 5.15 – 16.06,
8.IV 11.29 – 9.IV 00.16,
10.IV 20.27 – 11.IV 6.31,
13.IV 2.33 – 10.50,
15.IV 4.38 – 13.14,
17.IV 7.29 – 14.22,
19.IV 14.12 – 15.40,
21.IV 7.00 – 18.59,
23.IV 14.43 – 24.IV 1.50,
25.IV 22.48 – 26.IV 12.27,
28.IV 12.44 – 29.IV 1.11.

Auniem jāatbrīvo lielāki trauki – toveri, kannas, stikla burkas un maisi –, lai būtu, kur sabērt naudu, kas plūds virpuļodama. Pārliecība, ka paša viedoklis ir vis-svarīgākais, un vēlme to uzspiest citiem cietīs sakāvi. Jāmēģina visu sarunāt pa draugam.

Vērši centīsies savus dabas dotos ķermeņa dotumus pieslīpēt līdzvērtīgi augstākajiem skaistuma standartiem. Skaistumkopšanas speciālisti, fitnesa treneri un prāta kouči nevarēs atkauties no Vēršiem kā pakalpojuma ņēmējiem.

Dvīņi būs neiecietīgi pret vārguļiem, nikuļiem un tiem, kuri nepiekrīt viņu viedoklim, tādēļ dzirksteles šķīdīs, vārdi sprēgās, līdz Dvīnis būs panācis savu. Mīlestībā iedegušies sirdspuksti tiks virzīties strauji uz priekšu.

Vēži līdīs vai no ādas ārā, lai iepriecinātu ikvienu, kas nonāk viņu redzeslokā. Dāvanas, komplimenti un dažādi fiftīgi uzmanības apliecinājumi apbērs tuvos cilvēkus kā no pārpilnības raga. Kas tiks pašiem? Apziņa, ka esi nenovērtējami labs.

Lauvu atklātība un tiešums ne visiem var patikt, bet būs derīgi ikvienam, kam trāpīs. Spēcīgas intuīcijas vadīta, Lauva nonāks tur, kur viņas padoms visvairāk nepieciešams. Ar pieticību Lauvas nevarēs lepoties.

Jaunavas vēlēšies visu, ko var nosaukt par krutāko, tādēļ prasības pret sevi un citiem būs augstas. Nevajadzētu neko iegādāties uz parāda, jo pāršaut pār strīpu ar izdevumiem būs viegli. Vēstule no tālienes atnesīs kādu prieka vēsti.

Svari līdzās mīļotajam cilvēkam jutīsies kā Dieva ausī. Mīļas, draudzīgas un romantiskiem uzmanības apliecinājumiem piepildītas attiecības ģimenē. Vientuļie Svari savu vientuļnieka statusu zaudēs. Un ne jau bez paša iniciatīvas.

Skorpioni veiks revīziju savā un arī sevi interesējošo cilvēku prātā. Dziļas, intīmas sarunas ar mīļoto būs labākā nodarbošanās. Prāts strādās čakli, bet rokas gan var mierīgi dusēt klēpī. Fiziskajās aktivitātēs dominēs laiskums un kūtrums.

Strēlniekiem ne viens vien noteiks diagnozi, ka tos pārņēmusi lielummānija. Un ne bez pamata. Ja Strēlnieks ķersies kam klāt, tad ar vērienu. Dārgi pirkumi, sportošana, strādāšana līdz spēka izsīkumam un ēšana – mērenību ievērot būs grūti.

Mežāži trauksies izpētīt visu jauno. Darbā ar savām oriģinālajām idejām, kā mainīt ierasto ritmu un panākt labākus rezultātus ar mazāku piepūli, priekšniecība var tikt nokaitināta. Bet vai tad Mežāzis kādreiz ir uztraucies par to, ka kādam nepatīk viņa rīcība?

Ūdensvīru ego būs ļoti spēcīgs, tādēļ tie uzturēsies tikai tādās kompānijās, kur par sevi dzirdēs uzslavas. Kritizētāji no Ūdensvīru dzīves var tikt izvītroti, un nelīdzēs nekāda činkstēšana un attaisnošanās, ka nebija ļauni domāts.

Zivīm ģimeniskais ies uz urā. Pasākumi radu lokā, izbraucieni un kopīgi darbi ar bērniem un dzīvesbiedru būs pozitīvu emociju piesātināti. Laiks ķerties klāt mājas remontam, mazdārziņa iekopšanai, dzimtas saieta rīkošanai un citiem ar tuviniekiem saistītiem plāniem.

VĀRDADIENAS

- No 1. līdz 7. aprīlim
 1. Dagne (80), Dagnis (400)
 2. Irgarde (1), Irgarde (12)
 3. Daira (489), Dairis (849), Daiva (120)
 4. Ārvalda (nav datu), Ārvalds (5), Herta (236), Valda (2108)
 5. Aivija (145), Vidaga (19), Vija (5634)
 6. Dzinta (16), Filips (570), Vilips (3), Zinta (646)
 7. Helmutis (549), Zina (307), Zinaīda (1331)
 Populārākie: **Vija un Dairis.**

Par godu vectēvam

Valda Krauze, logopēde Aizputes daudzfunkcionālajā sociālo pakalpojumu centrā un pirmsskolas izglītības iestādē *Pasaciņa*: – Vārdu man izvēlējās vecāki, braucot mājās no dzemdību nodaļas. Tas tika dots par godu vectēvam Voldemāram. Manuprāt, mans vārds ir ļoti spēcīgs un palīdz tikt galā ar dažādiem šķēršļiem, tāpēc nevēlētos sev citu. Esmu pie tā pieradusi, man tas patīk. Zinu, ka vārds Valda šobrīd nav populārs, bet, tā kā viss senais nāk atpakaļ, ticu, ka drīz to dzirdēsim biežāk. Manuprāt, katram vārdam ir sava nozīme, un tas būtiski ietekmē personību. Svarīgi mācēt to iznest un būt lepnam par to. Esmu lasījusi sava vārda raksturojumu – man tas atbilst. Vārdadienu parasti nesvinu, jo tūdaļ aiz tās seko dzimšanas diena. Šogad 4. aprīli vakarā izdejošu tautisko deju mēģinājumā. Vispilgtāk atmiņā palikušas vārdadienas, kad mamma un tētis mani modināja agri no rīta, lai pasniegtu narcīšu vai tulpu pušķi. Šī smarža palikusi atmiņā vēl tagad.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 1. APRĪLIS

Dienas garums – 13 st. 8 min.
 Saule lec 6.54, riet 20.02.

Naktī -1°...+2°

3-6 m/s

Dienā +6°...+7°

4-9 m/s

RĪT, 2. APRĪLIS

Dienas garums – 13 st. 12 min.
 Saule lec 6.52, riet 20.04.

Naktī -3°...+1°

2-5 m/s

Dienā +8°...+9°

5-12 m/s

KONKURSS

TĒLOTĀJMĀKSLAS SPĒLE

196. kārtā. Franču manierisma gleznotājs (1521–1599) bijis nozīmīgs Fontenblo skolas pārstāvis. Gleznojis reliģiska rakstura gleznas, kā arī skices vitrāžām. 1561. gadā kļuvis par Katrīnas de Mediči galma gleznotāju – viņa amata pienākumos ietilpis veidot dekorācijas greznajām ceremonijām. Tāpat viņa darbos redzami tam laikmetam raksturīgā interese par astroloģiju un maģiju.

Atbildes gaidām līdz 3. aprīļa 11.00:
 Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks,
 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301,
 vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv,
 vai redakcijas durvju pastkastītē.

195. kārtas atbilde: Odilons Redons,
 Ofēlija (apm. 1900–1905).
 Pareizi atbildējuši: Daina Gerente,
 Velta Višņevska, Ausma Kreidere,
 Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis,
 Vita Jurenovska.

Konkursu atbalsta veikals Pindzele.

BASKETBOLS

Kuldīgas puīši – Eiropas čempionātā

Komanda *Daugavas sports nams*, kurā ir arī kuldīdznieki Kristaps Soldatenoks (Nr. 16), Emīls Ivanovskis (Nr. 26) un treneris Mārtiņš Štofregens (no labās).

Kuldīdznieki Emīls Ivanovskis un Kristaps Soldatenoks trenera Mārtiņa Fomina vadītās Rīgas komandas *Daugavas sports nams* sastāvā aizvadījuši jau trīs veiksmīgus posmus Eiropas junioru basketbola līgas U14 čempionātā, kurā šobrīd ieņem augsto 2. vietu.

Pēc trīs aizvadītiem posmiem komanda turnīra tabulā šobrīd ieņem 2. vietu aiz šī brīža līderiem lietuviešiem, kuri ir priekšā, jo savstarpējā spēlē mūsu puīši viņiem piekāpās par diviem punktiem. Mārtiņš Štofregens, kurš uz čempionāta spēlēm komandai dodas līdzī kā otrs treneris,

stāsta: „Šobrīd jau aizvadīti trīs posmi. Pirmais notika Minskā, otrs – Rīgā, bet trešais – Komarovā, Polijā. Pagaidām esam izspēlējuši 15 spēles, no kurām 12 ir uzvarētas. Superfināls notiks maijā Valmierā.”

Antra Grīnberga, Baibas Ivanovskas arhīva foto

ORIENTĒŠANĀS SPORTS

Trešdien sākas sezona

Līdz ar gaišākiem vakariem sezonu sāk arī tautas orientēšanās sacensību seriāls *Taciņas*, kas šogad tiks aizvadīts īpašās svētku noskaņās, jo tam aprīlī 20. gadskārta.

Sezonā kopā ar draugiem no kaimiņu novadiem plānotas 20 kārtas. 1. maijā Īvandē dosimies tajās pašās distancēs kā sacensību seriāla pirmajā sezonā. Protams, apvidus 20 gados ir nedaudz mainījies – mazākas taciņas mežā var būt izzudušas, kādi apgabali izcirsti, bet tas tikai radīs papildu azartu, lai pārspētu rezultātus, ko ātrākie sasniegta 2000. gadā. Plānots atsvaidzināt orientēšanās karti Pārventā un vasaras vidū sarīkot sacensības tur. Pirmā kārtā notiks 3. aprīlī Kuldīgā, starts no 16.00 līdz 18.30 Piltenes ielā 32 (stāvlaukumā pie bijušā veikala *Selver*). Gaidīti gan orientieristi ar pieredzi, gan interesenti, kas vēlas saprast, kāds ir šis sporta veids, gan arī tie, kas vienkārši vēlas pavadīt aktīvu pēcpusdienu. Pieredzei, fiziskajai sagatavotībai un vecumam nav nozīmes. Iepriekšējās sezonās dalībnieku vecums bija no diviem līdz 84 gadiem. Pirms starta būs pieejama teorētiska apmācība iesācējiem.

Vairāk mājaslapā www.taka.kuldiga.lv.

Janeta Turka

18.04. | 10:00
 KNSS Sporta komplekss, Kalna 6

Kuldīgas novada senioru fizisko aktivitāšu diena

9:30-10:00
 Reģistrācija

10:00 Fiziskās aktivitātes sporta zālē
 11:30 Ādzens aerobika, peldēšana un SPA

Info: 29555220

Norāde uz 1. aprīļa jokiem